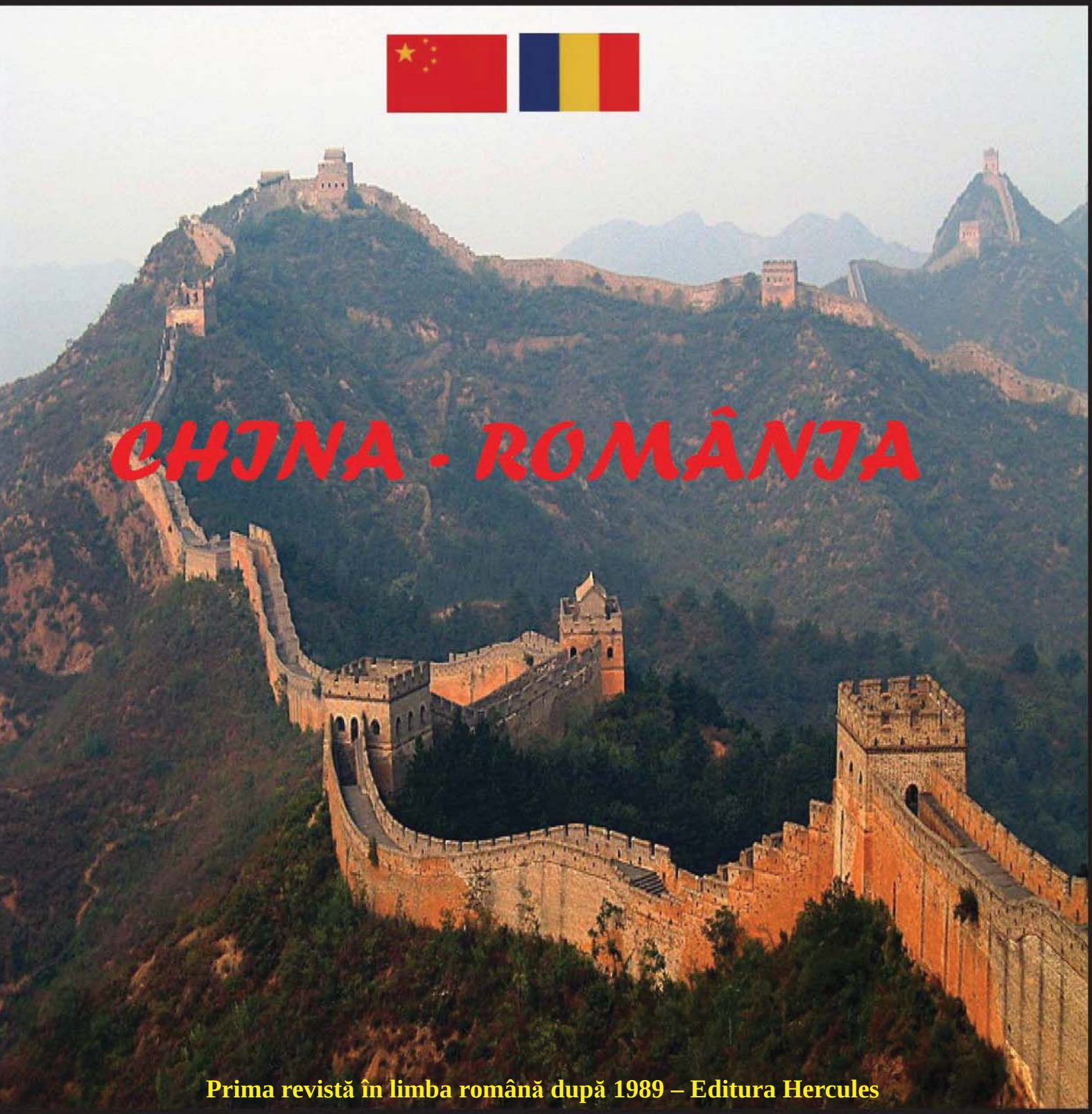
Deceniul 7

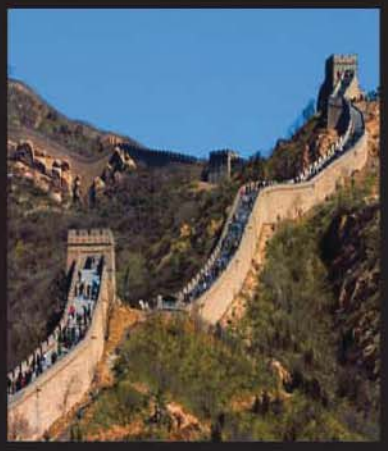
anul VIII 2018

Prima revistă în limba română după 1989 – Editura Hercules

DECENIUL 7

www.deceniul7.ro

REDACTOR ŞEF:
Prof. Univ. Dr. Ilie CRISTESCU

SECRETAR GENERAL;
Prof. Bianca IAGĂRU
Art Director:
Mat. Ing. Adrian STANCIU

COLEGIUL DE REDACŢIE:
Prof. Univ. Dr. Gheorghe POPOVICI
Dr. Med. scriitor Adrian Daniel LUPEANU
Ing. Cristian CICAN
Ec. Cristinel FLORESCU

SUMAR

LA MULŢI ANI, CHINA 1
ROMÂNIA–CHINA
Discursul E.S. Domnul XU Feihong,
Ambasadorul R.P. Chineze în România,
cu ocazia Recepţiei Prieteniei din 2 decembrie 2017
de Adrian Daniel Lupeanu 2
CHINA de la A la Z
Anul Nou chinezesc 2018
de Dr. economist, ambasador Florea DUMITRESCU,
Preşedinte ARC şi
Prof. univ. dr. sinolog Ileana (Yang Ling) HOGEA-VELIŞCU
Consiliul Director ARC 4
EDITORIAL
de Prof. univ dr. Ilie Cristescu – Preşedinte al Asociaţiei de
Prietenie pentru Schimburi Economice şi Culturale cu
Republica Populară Chineză 5
CHINA–ROMÂNIA
Cultura Cucuteni, Cultura Yangshao – întâmplare
sau destin comun?
Ambasador Constantin Lupeanu
Directorul Institutului Cultural Român, Beijing, China 6
Tristeţea Focului
de Adrian Daniel Lupeanu 7
CHINA de la A la Z
De la De Gaulle citire… de Ion Andreiţă 8
CULTURALE
ADRIAN PĂUNESCU ŞI ILIE CRISTESCU
de Academician Victor Crăciun 10
CHINA de la A la Z
Imagini Remember 2017 13
CULTURALE
JIDI MAJIA: În memoria lui Eminescu 14
CHINA–ROMÂNIA
Vinurile moldovenești au impresionat
la Interwine Guangzhou 15
CHINA de la A la Z
Pictura în dinastia Song (960-1279)
de Camelia Pantazi Tudor 16
TURISM
CĂLĂTORII DE NEUITAT ÎN BANAT
de Prof.univ.dr. Gheorghe Popovici
Universitatea „Eftimie Murgu” din Reşiţa 18
Vizitarea monumentelor şi explorarea secretelor
Text reprodus din cartea distinsei Doamne Jin Wenmin
Ciocarlia 20
CHINA–ROMÂNIA
Mărturisire 24
ACTUALITATE
UVT, în celebrul top Shanghai pe domenii, prin Fizică,
pe poziția 301-400 27
CHINA de la A la Z
Istoria ceaiului negru din Anhua 28
Pui SICHUAN 30
5 Oraşe din China renumite pentru gastronomia lor 31
Cum sărbătoresc chinezii Anul Nou? 32

LA MULȚI ANI POPORULUI CHINEZ!

Discursul E.S. Domnul XU Feihong, Ambasadorul R.P. Chineze în România, cu ocazia Recepţiei Prieteniei din 2 decembrie 2017

Stimaţi reprezentanţi ai organizaţiilor de prietenie cu China,

Doamnelor şi domnilor,

Doresc să urez bun venit tuturor celor prezenţi la Ambasada Chinei pentru a participa la Recepţia Prieteniei. Cu prilejul Zilei Naţionale a României, sărbătorită ieri, vă adresez cele mai calde felicitări, precum şi cele mai bune urări de prosperitate ţării dumneavoastră şi fericire pentru poporul român.

Sfârsitul de an îmi oferă oportunitatea să împărtăşesc rezultatele fructuoase ale relaţiei bilaterale, precum şi aşteptările pentru un viitor minunat împreună. Graţie eforturilor comune, relaţia dintre China şi România s-a dezvoltat activ în acest an, având următoarele trăsături remarcabile.

În primul rând, **frecvenţa participării la activităţile comune de anvergură**. Domnul LIU Yunshan, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al Comitetului Central al PCC şi secretar al Comitetului Central al PCC, a efectuat o vizită în România participând la Dialogul partidelor politice 2017 China – Statele Europei Centrale şi de Est (14 iulie, Bucureşti); Doamna Graţiela Gavrilescu, viceprim-ministru şi ministru al Mediului, a fost prezentă la Forumul la Nivel Înalt pentru Cooperare Internaţională „O centură, un drum” (14-15 mai, Beijing); Domnul Paul Stănescu, vicepremier şi ministru al Dezvoltării Regionale a participat la cel de-al VI-lea Summit al şefilor de guvern din China şi Statele Europei Centrale şi de Est (27 noiembrie, Budapesta); Reprezentanţi din partea Partidului Social-Democrat, Partidului Naţional Liberal participă la „Dialogul la Nivel Înalt al Partidului Comunist Chinez cu formaţiunile politice la nivel mondial” (3 decembrie, Beijing).

În al doilea rând, **intensificarea participării reciproc avantajoase la proiecte de cooperare**. România a reuşit cu succes să devină membră a Băncii Asiatice pentru Investiţii în Infrastructură, AIIB, configurându-şi un rol tot mai important în construirea iniţiativei „O centură, un drum”. Astfel la Bucureşti a fost găzduită prima ediţie a Târgului şi a Conferinţei Ministeriale privind Cooperarea în Domeniul Energiei în formatul China – statele Europei Centrale şi de Est (8-10 noiembrie), dovadă clară că deschiderea Centrului pentru Dialog şi Cooperare în Domeniul Energiei în format „16+1” la Bucureşti este un demers de o mare importanţă.

Doresc să enumăr o serie de proiecte de mare succes, aflate în derulare: lucerna românească a obţinut aprobare să fie exportată în China; întreprinderile chineze sunt implicate în proiecte cum sunt Centrala Nucleară de la Cernavodă, Termocentrala de la Rovinari, realizând mari progrese în negocieri; Zhejiang, Hunan şi alte provincii organizează cu succes expoziţii şi forumuri de prezentare a produselor româneşti.

În prima jumătate a anului, volumul comercial bilateral a ajuns la 2,57 miliarde USD, în creştere cu 12% faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut; China în total investind în România 400 de milioane USD.

În al treilea rând, mă refer la **intensificarea schimburilor culturale**. Doresc să prezint următoarele aspecte: Centrul Cultural Chinez a finalizat procedurile de înregistrare juridică în România; un număr de ansambluri culturale si artistice chineze au fost prezente în România cu spectacole în cadrul turneului „Un Festival de Primăvară fericit", precum şi în cadrul Festivalului Internaţional de Teatru de la Sibiu; organizarea cu succes a expoziţiei foto-documentare „Personalităţi care au contribuit la scrierea istoriei prieteniei chino-române – David Iancu, Bucur şi Gisela Clejan" (30 iunie – 16 iulie, Muzeul Naţional de Istorie a României); lansarea cărţilor „Cultura şi civilizaţia chineză – Dialoguri culturale româno-chineze" (Editura Casa Româno-Chineză, Filiala Arad), „Modelul chinezesc de dezvoltare durabilă şi sustenabilă – un experiment social reuşit" (Ştefan Buzărnescu).

De asemenea, pentru a susţine şi încuraja tinerii studenţi români să înveţe limba chineză am finanţat, special, programul de burse şcolare „Bursa de studii a Ambasadorului Chinei" ; iar cu prilejul primei ceremonii, tineri români au fost premiaţi.

Realizările prezentate mai sus au beneficiat de sprijinul deplin al tuturor asociaţiilor de prietenie cu China. Fie că este vorba despre întâlniri de negociere a afacerilor, seminarii de cooperare, spectacole de artă şi cultură, expoziţii de fotografie, în toate se poate vedea munca din spatele evenimentelor. Dumneavoastră aţi organizat o mulţime de activităţi minunate în vederea dezvoltării relaţiilor dintre cele două ţări, prin preocupare, muncă asiduă şi determinare. Relaţia de prietenie şi cooperare pragmatică dintre China şi România nu poate fi separată de contribuţiile pozitive ale dumneavoastră, iar eu doresc să vă adresez sincere mulţumiri.

Doamnelor şi domnilor,

Nu cu mult timp în urmă, cel de-al 19-lea Congres Naţional al PCC şi-a încheiat cu succes lucrările. A fost aleasă o nouă sesiune legislativă de membri ai Comitetului Central al PCC, avându-l ca nucleu central pe secretarul general al partidului, domnul XI Jinping. De asemenea, au fost trasate liniile directoare ale noii ere XI Jinping cu caracteristici socialiste chinezeşti şi obiectivele viitoare de dezvoltare ale Chinei. Conform planului de acţiune stabilit în cadrul celui de-al 19-lea Congresul Naţional, China va construi până în anul 2020 o societate a bunăstării decente la toate nivelurile, până în anul 2035 va înfăptui într-o mare proporţie modernizarea socialismului, urmând ca până la jumătatea acestui secol să se transforme într-o ţară socialistă modernă şi puternică, prosperă şi democratică, cu o cultură armonioasă şi frumoasă.

Desigur, China nu se poate dezvolta fără lumea din afară. Astfel va continua să adere la o politică naţională deschisă către exterior. Porţile Chinei nu se vor închide, ci vor fi din ce în ce mai larg deschise. Se estimează că în următorii 15 ani, China va importa bunuri în valoare de 24 de trilioane USD, va atrage investiţii străine directe în valoare de două trilioane USD şi va face investiţii străine de peste două trilioane USD. China va continua să joace rolul unei naţiuni mari, responsabile, care va colabora cu toate ţările pentru a construi o comunitate a destinului uman împlinit.

În această săptămână, premierul chinez LI Keqiang a participat la cel de-al şaselea Summit al şefilor de guvern din China şi statele Europei Centrale şi de Est, care s-a desfăşurat în Ungaria. Acesta este prima vizită importantă efectuată de un lider chinez în Europa, la scurt timp după finalizarea lucrărilor Congresului Naţional al 19-lea în China. Acest fapt reflectă spiritul şi noua gândire care au fost propuse în cadrul evenimentului emblematic din China. În cadrul întâlnirii, liderii ţărilor în format 16+1 s-au concentrat asupra îmbunătăţirii conectivităţii în domenii precum comerţul şi investiţiile, finanţele, economia verde-prietenă cu mediul, inovaţia tehnologică, ştiinţe umaniste şi, de asemenea, au realizat un schimb aprofundat de opinii pe teme globale de interes comun. În urma reuniunii au fost agreate în comun următoarele documente: „Liniile directoare de la Budapesta"; „Lista realizărilor Summit-ului de la Budapesta" şi „Lista realizărilor în formatul de cooperare China – statele Europei Centrale şi de Est pe o perioadă de cinci ani".

România reprezintă un important participant al formatului de cooperare „16+1" şi al iniţiativei „O centură, un drum". China este dispusă să aprofundeze cooperarea cu România pentru ca împreună, pe baza respectului şi asistenţei reciproce, a beneficiilor reciproce şi a spiritului de deschidere şi incluziune să creăm şi să împărtăşim în comun melodia acestei noi ere.

Am speranţa că toate organizaţiile de prietenie vor continua să joace un rol constructiv, desfăşurând în mod activ o activitate intensă de promovare a prieteniei şi dezvoltare a cooperării, astfel încât, alături de partea chineză, să scrieţi un nou capitol strălucit al relaţiei dintre China şi România.

Traducere de scriitorul
Adrian Daniel Lupeanu

ANUL NOU CHINEZESC 2018

Către,

Asociaţia de Prietenie a Poporului Chinez cu Străinătatea

Asociaţia de Prietenie China-România,

Asociaţia Română de Prietenie cu Republica Populară Chineză, prin cei peste 5000 de membri, de pe întreg cuprinsul ţării, vibrează sincer şi emoţionant pe data de 16 Februarie 2018, când chinezii din toată lumea sărbătoresc, cu mare fast, intrarea în Anul Nou.

De aproape şapte decenii, scurse de la stabilirea relaţiilor diplomatice, prin efortul comun al popoarelor noastre, relaţiile de prietenie au cunoscut o evoluţie stabilă, conducătorii României şi Chinei, guvernele celor două state, Asociaţiile de Prietenie surori, precum şi cetăţenii au contribuit la întărirea respectului reciproc, la cunoaşterea tot mai adâncă şi realistă a situaţiei politice, economice, socio-culturale şi ştiinţifice din ţările noastre, cooperarea tinzând să atingă, în multe domenii, un înalt nivel.

La fiecare trecere într-un nou an, încrederea politică reciprocă stimulează relaţiile directe dintre România şi China, zecile de judeţe şi oraşe înfrăţite, Institutele culturale, companiile comerciale deschid punţi trainice către China şi, respectiv, România, în avantajul ambelor popoare, prietenia tradiţională rămânând un model de relaţii dintre două state, aflate pe două părţi ale Planetei, strâns unite în faţa schimbărilor profunde, cu care se confruntă omenirea.

Noul An Chinezesc 2018, care începe la data de 16 Februarie, va fi benefic potenţialelor cooperări româno-chineze, companiile cu capital românesc sau chinezesc, organizaţiile şi asociaţiile nonguvernamentale vor milita pentru lărgirea colaborării permanente şi consistente între România şi China, atât la nivelul guvernelor, cât şi în cadrul societăţii civile.

Popoarele noastre sunt beneficiarele unei imense şi valoroase averi, pe care trebuie să o preţuiască şi să o sporească: o puternică şi istorică prietenie, care a trecut testul timpului! România este prietenă sinceră cu China – una dintre cele mai mari puteri economice ale Planetei, la care lumea întreagă civilizată priveşte cu îndreptăţită admiraţie şi speranţă de colaborare, relaţiile dintre România, ca ţară europeană şi China fiind de importanţă vitală pentru promovarea păcii, dezvoltării şi cooperării pe plan mondial.

România şi China doresc să accentueze şi să lărgească schimburile şi dialogurile reciproce. Puternicele firme româneşti şi chinezeşti, din varii domenii

de activitate, inclusiv din domeniul investiţional, sunt interesate să-şi promoveze proiectele de cooperare durabilă, succesul constând în aplicarea constructivă a principiului: „guvernul are puterea, piaţa are dinamismul, firmele au decizia”.

Asociaţiile de Prietenie surori, Ambasadele noastre, personalităţile române şi chineze au un singur crez: să cunoască problemele, să găsească soluţiile şi să sprijine cu prietenie sinceră măreaţa operă de renaştere a relaţiilor bilaterale, pe toate planurile.

Cu prilejul Anului Nou Chinezesc 2018 – Sărbătoarea Primăverii – dorim Poporului Chinez şi Poporului Român prosperitate şi La Mulţi Ani, chinezilor din toată lumea, admiraţi pentru spiritul creator, pentru fermitatea principiilor dezvoltării societăţii bunăstării decente, obiectiv prioritar până în anul 2020.

Asociaţia Română de Prietenie cu Republica Populară Chineză doreşte prietenilor chinezi perseverenţă în reformă şi deschidere către exterior, având ca ţel promovarea păcii şi armoniei sociale, pentru a dobândi o amplă ascensiune economică, spre binele Poporului şi al Chinei moderne.

Dr. economist, ambasador Florea DUMITRESCU,
Preşedinte ARC
şi
Prof. univ. dr. sinolog Ileana (Yang Ling)
HOGEA-VELIŞCU
Consiliul Director ARC

La Bucureşti,
în 16 Februarie, 2018

Educaţia, ordinea, înţelepciunea – componente ale unui sistem bine aşezat

Marele filozof chinez Confucius care a influenţat decisiv gândirea asiatică ne aduce de fiecare dată un prilej de a se recunoaşte trăinicia şi temeinicia înţelepciunii sale. Elaborarea şi adoptarea doctrinei etico-politico-sociale, în *calitatea sa de ministru al capitalei regale şi judecător al dreptăţii*, a avut drept scop practic perfecţionarea şi fericirea oamenilor. Înţeleapta cugetare că toţi conducătorii conduc prin oameni şi pentru oameni, şi nu sunt eterni, exprimă un deziderat politico-ecomonico-social de o adevărată moralitate şi de un profund adevăr.

Deziderat care trebuie să constituie pilonul de bază a unui management clădit pe principiile sănătoase de a se aduce bunăstare omenirii. Acest principiu al managementului trăieşte puternic în conştiinţa conducătorilor chinezi care, prin muncă, râvnă, dăruire, aduc ani de ani, impresionante succese în toate compartimentele vieţii socio-economice marcându-le pe un răboj fericit de sărbătorire „a naşterii Noii Ere a Chinei" aşa cum puternic şi pregnant se sublinia la al XIX-lea Congres al Partidului Comunist Chinez. China, în plină vitalitate, arată lumii că în creşterea permanentă a ponderii economiei sale în economia globală, are ca fapt determinant implicarea în muncă a tuturor membrilor societăţii, respectiv a folosirii întregii capacităţi a forţei de muncă de care dispune societatea diriguită cu înţelepciunea energiilor ma-

nagerial competentă, intuitivă şi responsabilă în faţa celei mai mari comunităţi a lumii.

China îşi va spune cuvântul în marile decizii ale lumii, fără de care nu se poate şi va cristaliza mersul omenirii spre binele său.

Toate acestea sunt în baza remarcabilelor succese în toate compartimentele vieţii social-economice care au un trend pozitiv cu ritmuri deosebit de apreciate şi redate cu pregnanţă de ilustra personalitate a Chinei preşedintele Xi Jinping în Raportul la Congresul Partidului şi în care se defineau cele nouă politici manageriale naţionale în sustenabilitatea construirii unei Chine moderne, a poporului chinez şi cu mari influenţe pozitive la nivel gobal. Avem convingerea fermă că odată drumul ales, cum spunea Confucius mergi cu el până la capăt.

Prof. univ dr. Ilie Cristescu
Preşedinte al Asociaţiei de Prietenie pentru Schimburi Economice şi Culturale cu R. P. Chineză
Preşedintele filialei Caraş Severin a Asociaţiei Române cu R. P. Chineză

Cultura Cucuteni, Cultura Yangshao – întâmplare sau destin comun?

Institutul Cultural Român de la Beijing este în primele rânduri pentru afirmarea istoriei României.

Pentru prima oară în istorie, istorici şi arheologi din cele două ţări s-au întâlnit]n Beijing, în luna mai 2017, pentru a descifra una dintre marile enigma ale istoriei româno-chineze, europene şi universale.

Au fost revelaţii surprinzătoare. Istoricii îşi vor spune pe mai departe cuvântul, iar de acum înainte istoriile românilor trebuie să consemneze vechimea de cinci mii de ani!

Mass media se va manifesta cu siguranţă, deoarece este timpul ca civilizaţia Cucuteni să devină brand naţional.

Iată cuvântarea pe care am rostit-o la vernisajul din capitala Chinei:

Eram student, când la orele de istorie a Chinei am auzit pentru întâia oară de Cultura Yangshao. Pasionat de istoria lumii, profesorul român ne-a vorbit de asemănările năucitoare între această cultură străveche a Chinei şi Cultura Cucuteni din România, ambele situându-se între mileniile cinci şi trei îHr. Atunci m-am gândit să studiez cele două culturi, dar chemarea literaturii m-a făcut să las deoparte acest proiect. L-am amintit din când în când, iar în urmă cu aproape două decenii, fiind ministru-consilier la Ambasada României la Beijing, am făcut o tentativă de a mă deplasa la faţa locului.

Astăzi, am reuşit să chem, la o masă a adevărului, istorici şi arheologi români şi chinezi.

Există mai multe dovezi privind asemănarea până la identitate: stilul de viaţă; organizarea localităţilor şi locuinţelor; obiecte de cult; manufactura şi mai cu seamă ceramica de forme asemănătoare, de aceleaşi culori şi simboluri; schimburi comerciale – cereale. Expoziţia pe care o vernisăm astăzi dovedeşte toate acestea şi ea va fi întregită de comunicările specialiştilor celor două ţări.

Acum vreau să scot un evidenţă ceva miraculos: simbolulyin-yang, socotit de lumea întreagă tipic chinez, exista în România la Cucuteni, dar şi mai înainte pe teritoriul României, la Turdaş, acum şapte milenii!

Eu mă întreb: oare în urmă cu milenii pe terra exista un singur trib, în România de astăzi, iar noi, românii şi chinezii suntem urmaşii?

De-acum, calea e deschisă! Fie ca oamenii de ştiinţă din România şi China să descopere trecutul nostru comun, spre beneficiul ţărilor şi popoarelor noastre, pentru determinarea viitorului omenirii pe baze ştiinţifice!

Să consemnăm acest eveniment de excepţie:

La 24 mai 2017, cercetători români şi chinezi s-au întâlnit pentru a discuta despre o curiozitate a istoriei, şi anume similitudinile dintre două culturi neolitice – Cultura Cucuteni şi Cultura Yangshao, care chiar dacă au fost contemporane, ariile de răspândire s-au aflat la mii de kilometric depărtare. Totuşi există numeroase similitudini între cele două culture. Interesul cercetătorilor fiind de a stabili dacă au avut loc contacte între cele două.

În cursul dimineţii, la sediul ICR Beijing, a avut loc vernisajul expoziţiei organizate de Institutul Cultural Român de la Beijing, în parteneriat cu Institutul de Arheologie din cadrul Academiei de Ştiinţe Sociale a Chinei, „Cultura Cucuteni – Cultura Yangshao, întâmplare sau destin comun?”, iar după amiaza, a avut loc simpozionul „Două mari civilizaţii ale lumii preistorice”. Domnul Constantin Lupeanu, directorul ICR Beijing, a deschis lucrările, subliniind că, pentru prima oară în istorie, istorici şi arheologi din cele două ţări se întâlnesc pentru a descifra una dintre marile enigma ale istoriei universale.

Din partea română la vernisajul expoziţiei au paricipat doamna Lăcrămiaora Stratulat, managerul Complexului Muzeal Naţional „Moldova” din Iaşi şi doamna Cornelia Magda Lazarovici, cecetător în cadrul Institutului de Arheologie Iaşi. Din partea părţii

chineze au luat cuvântul domnul Li Xinwei, doamna Wang Weilin, de la Muzeul de Istorie al Provinciei Shaanxi, domnul Wang Chuang, pictor și scriitor, venit special din orașul henjiang din sudul Chinei, ca și un grup de cinci profesori de la Universitatea din orașul Baoding.

În cursul după amiezi, la sediul Institutului de istoria lumii din cadul Academiei de Științe Sociale a avut loc o sesiune de comunicări științifice. În cadrul acestei sesiuni au luat cuvânt din partea părții române, doamna Dr. Lăcrămioara Stratulat, managerul Complexului Muzel Național „Moldova" din Iași și doamna Dr. Cornelia Magda Lazarovici, cercetător în cadrul Institutului de Arheologie Iași. Tema prezentării părții române a fost „ Cultura Cucuteni. Stdiul Cercetărilor și reflectare culturii Cucuteni în expoziții internaționale". Din partea părții chineze au luat cuvântul domnul Li Xinwei, cercetător, Institutul de Arheologie din cadrul Academiei de Științe Sociale din China, domnul Li Shuicheng, profesor la Universitatea Beijing, domnul Han Jianye, profesor la Universitatea Renmin și domnul Wang Weilin, director adjunct al Muzeului de istorie al provinciei Shaanxi, tratând din dinferite unghiuri tema reuniunii.

Grație Institutului Cultural Român, în toamnă, lucrările vor continua în România.

Constantin Lupeanu
Bucureşti, Septembrie 2017

Tristeţea Focului

Numai pentru că sunt de rouă,
Ochii tăi nu pot privi focul;
Dar el le cântă muzica brută a lemnului,
Râzând mângâiat de flăcări;
Dansează pentru ei înlănţuirea tandră a trunchiului,
Rotindu-se sub limbile de văpaie;
Sărută forma lor prelungă cu buze de aer fierbinte,
Iar ei răspund lăcrimând uşor.

Stau lângă tine şi redescopăr mereu felul în care
Trupul tău vibrează ca o liră la cântecul focului,
Este asemenea unei pânze revelând dansul flăcărilor,
Se colorează ca un fruct acum când febra îl sărută.

Mă dăruiesc ţie grăbit şi brutal,
Cu lutul din mine ce-l simt perisabil;
Dar din trupul tău cresc fructe din livezi,
Şi cer de opal se aşează calm între noi.
Rotundul divin din coapse prelungi
Şi văzduhul de şoapte pe care-l respir
Mă învaţă din priviri mişcări delicate.
Şi umede degete ale tălpilor tale se-ncrustează în mine
Lovind în ritmul unei arte păgâne;
Spectator uimit privesc cum se desfăşoară
Trupul tău ca un fus, ce mă leagă în imagini.

Când mă laşi să cuprind buzele tale sărate
Şi un val din oceanul tău de visare,
Simt ziduri înalte din oasele mele,
Ce-mi închid senzualitatea ca-ntr-o grădină,
Doar inima-mi evadează încercând să ajungă
Pe un drum al sorţii fără întoarcere,
În timp ce explozii de lumină,
Ne împietresc trupurile îngemănate.

In contrast, lemnul din care eşti tu dăruită,
Se poate aprinde repetitiv, generând infinitul
Din posibilităţi de ordonare a sunetelor,
Pentru toate cântecele tale nemuritoare.

Clepsidră

Noaptea gustă ciobul rece al lunii,
Buzele ei însângerează pielea caldă a oraşului,
Doar timpul alunecă asemenea sângelui prin substanţa ei.
Fecioară în văluri negre, care muşcă discul lunii
Sau atinge cerul cu bănuţul strălucitor al sânului ei,
Respiraţia ta sărata se aprinde în dimineţi,
Când buzele tale cuprind buzele zilei,
Când mii de clipe vă străbat trupurile îndrăgostite,
Sunteţi ca două jumătăţi de clepsidră,
Iar între gurile voastre, aleargă prezentul
Ca un sărut.

Adrian Daniel Lupeanu

De la De Gaulle citire…

Mai în glumă, mai în serios, generalul De Gaulle spunea odată că poporul chinez este mai vechi decât istoria. „Neamul chinez – argumentează scriitorul Paul Anghel – este un popor antic ajuns intact, printr-un miracol, până la noi”. După care, prin comparaţie cu alte popoare temeinice ale planetei, încearcă o explicaţie, delimitând unicitatea lumii chineze: „Mai există pe lume câteva neamuri străvechi, şi ne gândim la evrei, armeni, greci, dar acestea vin spre noi fie fără acelaşi spaţiu, fie fără acelaşi stat, fie fără aceeaşi limbă. Chinezii le aduc pe toate acestea, plus constanta numerică, fabuloasă încă de la începutul lumii”. Pentru ca apoi, scriitorul Paul Anghel să exclame, în consonanţă cu generalul De Gaulle: „Acest popor ar putea da singur seama de istoria omului”.

Şi totuşi, acest popor a cunoscut, ca nimeni altul, piscurile înalte ale victoriei şi căderile abisale ale înfrângerii – sublimul dramei, în luxurianta ei componenţă. Dar şi-a păstrat întotdeauna credinţa în trăinicia şi nobleţea sa. Şi mă văd nevoit să-l citez încă o dată pe André Malraux (autorul celebrului roman „Condiţia umană”) care afirma, într-un interviu: „Lucrul de care avea absolută nevoie China era să-şi recucerească demnitatea. China era o ţară cu un regim putred, dar poporul avea o conştiinţă foarte puternică despre vechimea sa. Vreau să spun că chinezul cel mai vrednic de plâns avea sentimentul vechii mari Chine”. O confirmare pe care avea s-o aducă unul din ostaşii de primă linie ai acestei bătălii, Deng Xiaoping: „Toţi chinezii au acum sentimentul mândriei că sunt chinezi, indiferent de tăietura hainelor pe care le poartă şi indiferent de poziţia pe care o au”. Ceea ce pre-zisese şi un străvechi proverb chinezesc: „Mai bine o zi om, decât o mie de ani umbra lui”.

În mare – dacă luăm de bun ceea ce susţine francezul Jacques Gernet în cartea sa „Lumea chineză” – *antichitatea* chineză începe în jurul anului 1600 înainte de Christos. De atunci şi până în anul 900 î.Chr. se întinde epoca unei civilizaţii de palat, în care regele este căpetenia militară şi religioasă. Treptat, apar puternice state centralizate, urmând ca o bună bucată de vreme – din 220 î.Chr. până în 960 după Chr. – să se scurgă sub semnul aşa-numitelor *state combatante*, ce-şi dispută puterea prin a-şi împărţi teritoriul chinez. O altă etapă importantă, numită *imperiul mandarinal*, se întinde din anul 960 până în anul 1644. Urmează epoca *modernă*, din 1644 până în 1900. În sfârşit, perioada Chinei *contemporane*, având ca date de referinţă anii 1911 şi 1949, când China devine *republică populară.*

Dar tot pe scara istoriei, trebuie avute în vedere câteva date mult mai vechi: anii 500.000 – 400.000 î.Chr. când se consideră a fi existat *homo pekinensis*, care ştia să folosească focul; anul 100.000 î.Chr. când sunt atestate uneltele de piatră; anii 30.000 – 20.000, când se impun obiectele din os, arcul cu săgeţi, olăritul. Orânduirea *sclavagistă* ţine din anul 2.200 î.Chr. până în anul 476 î.Chr. când, sub dinastia Xia (2.205 – 1766) se descoperă secretul creşterii viermilor de mătase şi al fabricării mătăsii. Urmează dinastia Shang (1766 – 1122) cu descoperirile ei: bronzul, primele irigaţii, primele caractere chineze şti (pictograme pe oase şi solzi) calendarul agricol, proţelanurile primitive, prelucrarea jadului. Anul 842 î.Chr. marchează începutul istoriei datate. În anul 2 al erei noi are loc primul recensământ: 12.366.470 de familii, cu 51.670.400 de indivizi.

Un lucru este limpede: de-a lungul frământatei sale istorii, cea de-a doua cămaşă a chinezului (în cazul în care a avut-o totdeauna pe prima!) a fost sărăcia (adesea cu spectrul ei cel mai înfricoşător – foametea). Cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi prima jumătate a secolului al XX-lea – această „sută de ani de singurătate” – au rostogolit

China în hăul pierzaniei. China marilor invenţii ale omenirii – hamul pentru cai, ceasornicul, busola, cârma cu etambou, praful de puşcă, hârtia şi tiparul – este martirizată pe roata intereselor europene, între care nu se află nici unul îndreptat spre cunoaşterea culturii şi civilizaţiei chineze.

Aşa a intrat China, devenită republică, în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea. Şi deşi lozincile – susţinute prin unele fapte – glăsuiau că a venit vremea binelui pentru cei mulţi, chinezul a continuat să simtă (apăsător) cea de-a doua cămaşă; sărăcia. Această *a doua cămaşă,* însă, îi zgrumţura atât de dur trupul, încât s-a impus *reforma* – care, fie ea religioasă, economică, filozofică sau socială, cam

ştim ce înseamnă: schimbări ce se vor radicale. La chinezi, reforma s-a impus în primul rând în sfera economică – îmi spunea, la prima mea întâlnire cu lumea chineză, un înalt demnitar de la Comisia Centrală pentru Restructurarea Sistemului Economic. Aşa a debutat *miracolul chinez*: printr-o descătuşare a forţelor de muncă, moment în care legile economiei de piaţă n-au mai fost privite ca nişte sperietori capitaliste. În numai câţiva ani au putut astfel să fie soluţionate cele două mari probleme fundamentale: pâinea cea de toate zilele şi haina de pus în spate. Cu haina de doc (adesea singura) decolorată de atâta spălat, dar totdeauna curată în modestia ei zâmbitoare, cu pumnul de orez asigurat, chinezul a continuat să încurce previziunile *casandrelor* occidentale. Astăzi, satul te întâmpină cu o lume pestriţă, multicoloră, expansivă. Procente importante, de ordinul zecilor, din producţia industrială a ţării o fac ţăranii, în satele lor prospere, în întreprinderile lor particulare.

Oraşul a ieşit şi el de sub monotonia cenuşiului şi a blocurilor-cutii de chibrituri. Geometria variabilă a numeroaselor construcţii impune norme şi arhitectură coborâte dintr-un viitor îndepărtat şi enigmatic. Sunt semne trainice atestând succesul reformei în lupta cu cele trei mari lipsuri: *Sân – Lan – Ciung*, în care Sân = moarte (amorţire); Lan = lene (neproductivitate); Ciung = sărăcie. Acestui triumvirat, Reforma i-a opus un altul: *Huo – Cing – Fu*, în care Huo = viaţă (vitalitate); Cing = hărnicie; Fu = bogăţie.

Ion Andreiţă

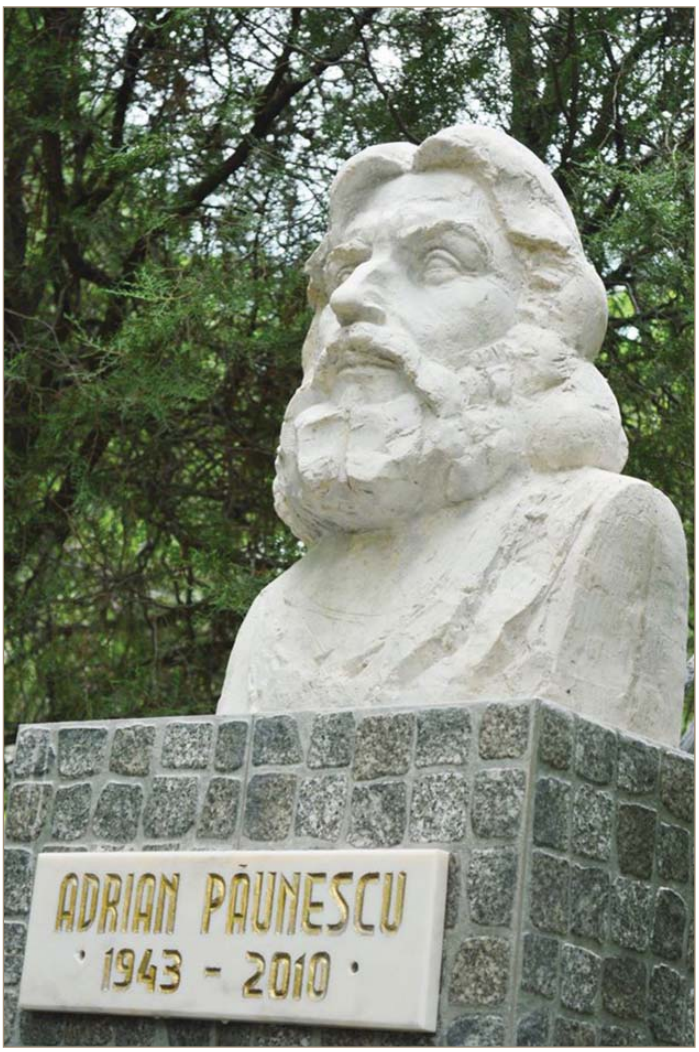
ADRIAN PĂUNESCU ȘI ILIE CRISTESCU

Duminică 22mai, 2016, orele 13:00, în grădina Casei Cristescu, pe Strada Castanilor Numărul 20, a avut loc dezvelirea bustului marelui poet și patriot Adrian Păunescu, cu ocazia sărbătoririi a 22 ani de la dăruirea imnului stațiunii Herculane: „Capodopera de pe Cerna“. (Versuri de Adrian Păunescu, Muzica de Andrei Păunescu) Imnul a fost solicitat de către dramaturgul, poet membru al Uniunii Scriitorilor din România, Prof. Univ. Dr. Ilie Cristescu, care a condus destinele orașului circa trei decenii.

Prieten devotat al lui Adrian Păunescu, căruia poetul i-a oferit cu acel prilej următoarea dedicație pe una din cărțile sale: „Prietenului meu de-a pururi“. Ilie Cristescu si-a desăvârșit prietenia, cu prisosință aducându-i ca omagiu un monument de cinstire și dragoste față de marele poet și cărturar al României, Adrian Păunescu. Acest monument de la Herculane a fost semnat de către sculptorul Alexandru Deacu, iar versiunea expusă este realizată in piatră de sculptorul Petru Comisarschi. Au participat oameni de seamă, cărturari și iubitori de poezie. Mesajul de deschidere a fost transmis de AcademicianulProf. Dr. Victor Crăciun, președinteleLigii Culturare Pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni și al Congresului Spiritualității Românești și Doru Dinu Glăvan, președinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România. Din partea familiei poetului participă fiul său, Prof. Univ. Dr. AndreiPăunescu, sufletul cenaclului Flacăra – Totuși Iubirea, unde a avut loc și prima audiție a Imnului Herculanelor– Capodopera de pe Cerna ,împreună cu soția și fiica sa Sfințirea a fost oficiată de părintele Nicolae Pereș, protop al Herculanelor. Acum la 7ani de la trecerea la cele veșnice a marelui poet Adrian Păunescu cu pioșenie ne nchinăm într-un un omagiu de respect, de simțire și de cuvioasa stare de regret de a nu mai fi printre noi, aceia care l-am iubit, ,îl iubim și îl apreciem ca pe unul dintre cei mai mari fii ai neamului românesc. DUMNEZEU SĂ-L ODIHNEASCĂ ÎN PACE !

Prieteni

Prieteni. Pe viață, cum îi scria Adrian într-o dedicație –prietenului meu de a pururi. Nu doar la nivel declarativ, ci în adâncimi de suflet și de gând. Îi unea dragostea pentru frumos și, mai presus de toate pasiunea pentru nobilul sport al minții – șahul. Paradoxal, deși amândoi firi vulcanice, explozive, care se simt în largul lor atunci când ard în mijlocul mulțimii, stăteau ore în șir, într-o tăcere întreruptă doar de zgomotul ușor al mutării pieselor pe tabla cu caroiajul ei regulat și ușor monoton.

Era oaza de liniște în care poetul putea să fie cu sine, pentru ca mai apoi să dăruiască din nou mulțimii. Adrian Păunescu știa că rolul lui e în „arenă", acolo unde asemeni trubadurilor sau acânilor din vremurile de demult, a reinventat modul de a se adresa direct sufletelor iubitoare de poezie și muzică. Dublat de un actor desăvârșit, se dăruia total în cadrul CENACLULUI FLACĂRA, pe care l-a creat pentru că înțelesese câtă nevoie de libertate și visare aveau românii. Și nu s-a înșelat, spectacolele au avut o neașteptată audiență, numărul spectatorilor fiind din ce în ce mai mare. Cenaclul Flacăra a prezentat primul spectacol la 17 septembrie 1973, acestuia urmându-i alte 1615! de manifestări care au adunat peste șase milioane de participanți, cărora li se adăugau alte milioane de privitori prin intermediul televizoarelor, până la 16 iunie 1985, când a fost interzis. Devenise periculos pentru sistemul totalitarist pentru că Adrian Păunescu și ideile sale exercitau o fantastică putere asupra „generației în blugi" care crescuse odată cu cenaclul.

Toate aceste spectacole de muzică și poezie de bună calitate au menținut unitatea spirituală a neamului, fiind reînviate cântece și versuri din bătrâni, care preamăreau gloria înaintașilor, pe multe scoțându-le de sub interdicții nedrepte și fără de rost. Aici, în cenaclu, Adrian Păunescu a dat șansa artiștilor și interpreților tineri să se lanseze și să cunoască afirmarea, devenind nume de rezonanță ale scenei și muzicii de astăzi. Cenaclul nu mai era un spectacol, devenise un fenomen. Și, asemeni unei maiestuoase Păsări Phenix, cenaclul, care se bucura de faimă și în comunitățile istorice românești, în Basarabia, Bucovina și Banatul Sârbesc, unde era considerat un model de implicare și patriotism, a renăscut la 7 mai 1990, urmându-și calea și menirea.

Era firesc ca asemenea spectacole să fie susținute și în stațiunea Băile Herculane și să se producă întâlnirea cu directorul de atunci al acestui așezământ bimilenar, profesorul doctor în economia turismului și scriitorul, Ilie Cristescu, aflat mereu în căutarea de noi forme de promovare a acestor locuri încărcate de istorie și binecuvântate de Dumnezeu cu ape tămăduitoare. Așa s-a născut o prietenie pe care nici moartea poetului nu a șubrezit-o.

Adrian Păunescu, al cărui prieten am fost de când ne-am întâlnit, fără să pot spune cât de tineri și nebuni eram pe atunci, amândoi născuți sub Zodia Racului, firi tunultoase și nu arar contradictorii (dar nu despre noi scriem aici,sper ă avem răgazul să o facem cândva), avea să revină ades AD AQUAS HERCULIS SACRAS AD MEDIAM, cum se numeau Herculanele într-o inscripție romană. S-a îndrăgostit de străvechea stațiune balneoclimaterică, renumită încă din vremea dacilor și a romanilor, care-și regăseau aici sănătatea pierdută în lupte. Era impresionat de trecutul ei de glorie. Era fascinat de frumusețea peisajelor care, de secole, fermecaseră împărați și împărătese, regi și regine, poeți și pictori din cuprinsul românesc și din Europa, dar, mai ales, puzderie de suferinzi, veniți pe brânci sau nevăzători, ca la o Mecca a sănătății și vigoarei, și plecați cu bețeșugurile vindecate.

La rându-mi îl cunoscusem pe tânărul director și scriitor Ilie Cristescu – „comisese" poezii și chiar o piesă de teatru. Originar din preajma Herculanelor, de la Domașnea, unde aveam să îi cunosc minunata familie, îmi fusese recomandat pe când eram redactor la celebrul Teatru Radiofonic de regizorul Constantin

Dinischiotu. Am ajuns împreună la Băile Herculane, iar autorul ne-a citit piesa. Am hotărât ce modificări trebuiau făcute pentru a putea deveni şi scenariu radiofonic. Piesa, cu un titlu care unora li se părea ciudat, ***Operaţie pentru auz interior***, în regia lui Constantin Dinischiotu, s-a bucurat de o distribuţie de aur: George Constantin, Valeria Seciu, Carmen Galin, Mircea Albulescu, Emil Hossu, Adrian Pintea, Constantin Dinulescu, Constantin Băltăreţu. Data premierei: 30 iunie 1982.

Am rămas prieten cu Ilie Cristescu, bucurându-ne de succesele creaţiilor următoare, difuzate la Teatrul Radiofonic, la Timişoara ori interpretate pe scena Teatrului Mic din Bucureşti. Mai apoi ne-au unit şi relaţiile de familie, el şi distnsa soţie, Cristina, fiind unul dintre naşii de cununie la căsătoria mea cu Cristiana, petrecută în urmă cu 38 de ani. Mi-a plăcut omul. M-au încântat locurile, între cele mai frumoase din ţară, astfel că, în 1993, am decis împreună să organizăm aici, la Herculane, întrunirea reprezentanţilor românilor de pretutindeni şi astfel s-a născut Congresul Spiritualităţii Româneşti, manifestarea dintâi având loc în luna octombrie şi fiind deschisă de P. F. Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Era un peisaj fermecător, iar localitatea se afla la o distanţă convenabilă şi pentru cei de la Sud de Dunăre, şi pentru basarabeni şi bucovineni, dar şi pentru cei din Europa de Vest.

Iniţiativa a fost îmbrăţişată de poetul Adrian Păunescu, venind cu experienţa şi imaginea lui de mentor al ***Cenaclului Flacăra*** şi ***Totuşi iubirea***, şi conducând Plenul Congresului până când a plecat din această lume. Şi, vreme de câţiva ani, până când Congresul s-a mutat la Alba Iulia, Adrian Păunescu era sufletul întâlnirii românilor din lume care refăceau legăturile cu ţara părăsită din cele mai diferite motive. Poetul era legat de Herculane nu numai prin spectacolele care animau suflarea staţiunii, ci şi prin crearea imnului acestor locuri, intitulat Capodopera de pe Cerna (muzica fiind compusă de Andrei Păunescu).

Sunt tentat să transcriu poema în întregime, dar mă mărginesc numai la o strofă aflată sub semnul unui refren, gând-dorinţă: „dor de Herculane/ dor de viaţă”:

Pe-aici pe undeva, printr-o pădure
Când simte osteneala şi-i e greu,
Căutător al unor spaţii pure,
Aici coboară însuşi Dumnezeu.

Toate aceste relaţionări, la care am putea adăuga altele şi altele, deasupra lor trăind prietenia care a determinat o înfăptuire de mai demult gândită de Ilie Cristescu, aceea de a aşeza monument dedicat lui Adrian Păunescu, nu departe de cel al lui Eminescu, operă a lui Oscar Han.

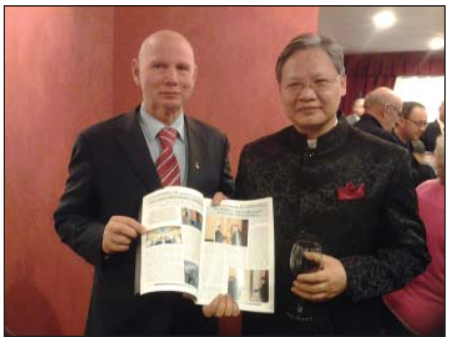
Staţiunea aducătoare de sănătate, la a cărei înflorire a contribuit vreme de trei decenii profesorul Ilie Cristescu, după ce a ajuns pe mâinile unor netrebnici, fiind lăsată de izbelişte, cu edificii şi monumente de patrimoniu ajunse în ruină, începe, timid, să se redreseze; acum, având şi un semn al trăiniciei – ***Bustul lui Adrian Păunescu***.

Spunea Octavian Goga, în discursul său la inaugurarea Bustului lui Eminescu la Sânnicolaul Mare că „o graniţă se apără cu un corp de armată sau cu statuia unui poet alături de inimile tuturora. Aţi ales pe cel mai tare, aţi ales poetul.” Tot aşa, staţiunea Băile Herculane îşi poate începe o nouă viaţă, mai prosperă şi mai luminoasă, poate reînvia, aşa cum i se cuvine, sub auspiciile unui Monument Adrian Păunescu – el însuşi simbol al forţei şi rezistenţei.

Liga Culturală Română a contribuit la aşezarea, Bustului lui Adrian Păunescu la Alba Iulia, în 30 noiembrie 2010, operă a sculptorului Romi Adam, urmând acestui prim omagiu cele de la Craiova şi Bârca, dib Basarabia – de la Chişinău şi Truşeni, de la Bucureşti şi Mizil, Boldu şi Dumbrăveni. Iar acum un astfel de semn al neuitării şi preţuirii a fost aşezat la Herculane. Este opera sculptorului Alexandru Deacu, transpusă în piatră de sculptorul Petru Comisarschi, reprezentând un vizionar care şi-a dăruit întreaga operă construirii României de mâine. Este un bust pe care poetul l-a avut aşezat în camera sa de lucru, la Bucureşti sau în biroul senatorial de la Craiova, şi avem credinţa că ades, în nopţile lui de veghe iluminate de geniu, la sfat de taină, în căutarea verbului care să-i dureze creaţia, va fi conversat cu imaginea lui transpusă artistic în această lucrare. Familia lui Adrian Păunescu – Ana Maria, energica tânără ziarist şi cadru universitar care duce mai departe revista ***Flacăra***, prin eforturi greu de imaginat, Andrei, care-i continuă activitatea la catedra universitară şi aceea de animator al Cenaclului, uniţi de Carmen, minunata sa soţie, cea care l-a iubit, înţles, acceptat (şi, credeţi-mă, nu era uşor!), şi care îi păstrează memoria cu demnitate şi onoare, sunt alături la toate aceste înfăptuiri. Vor mai fi şi altele.

Academician Victor Crăciun

Imagini Remember 2017

Împreună cu Ambasadorul R.P. Chineze în România, E.S. Domnul XU Feihong,

Imagini de la vizita delegației scriitorilor din China condusă de renumitul scriitor Jidi Majia la muzeul Literaturii Române însoțite și de prof. univ. dr. Ilie Cristescu.

Imagini de la festivalul internațional de poezie de la Chengdu în august 2017 cu participare din 14 țări.

Acordarea de premii, diplome, prestigioasele medalii cu Eminescu la 150 de ani de la debut – și tradiționalele panglici tricolore oferite de Liga Culturală pentru Unitatea Românilor de pretutindeni – Președinte Academician Victor Crăciun, de către vicepreședintele scriitor Ilie Cristescu, sub semnul: „Eu nu am venit singur, am venit cu Eminescu“.

JIDI MAJIA: În memoria lui Eminescu

Pătrund la tine printr-o altă limbă
N-am nici o îndoială că tu ești făuritorul limbii materne
Nu toți poeții au acest privilegiu
Omenirea cuprinde atâtea limbi antice
Și întotdeauna un om stă în vârful muntelui
Eu nu cred că aceasta este voința și providența zeilor
Dar nici nu pot nega intervenția sorții
Tu nu ești fulgerarea-n plin câmp a potcoavei calului
Tu ești recordul cizelării la forjă a cuvintelor
Nu e de mirare că umbra ta se străvede plutind
Peste Carpați, în incandescența soarelui
Cu siguranță că tu ești omul acela – nu poate fi altcineva!
Mereu la prora corabiei timpului
Pe drumul care duce la râul veșniciei
Câtă vreme oamenii îți declamă versurile
Iată dovada că tradiția doinei continuă
Dacă cercetăm tăcerea solemnă a cerului albastru
Numai strălucirea luceafărului acoperă bolta
Nu toți poeții – desigur, nu!
Pot să stea în centru, ca tine
Când poemele tale sunt aerul și respirația libertății
Stânci nemuritoare și flori suspendate-n memorie
De fapt, din acel moment – tu, geniu cu părul lung
Ai învins moartea lumească
Pentru că, în țara spicelor aurii
Oriunde ajunge cobza
Mormântul tău – este un alt leagăn!
Dar câți știu oare că tu, din vârful muntelui
N-ai cale de-ntors. Tu ești ținta furtunii
În picioare la așa înălțime, ești primul să saluți zorii
Dar loviturile fulgerelor și trăsnetelor lasă urme adânci
Cu siguranță fiindcă tu stai în frunte
Făclia aprinsă de tine traversează secolele
Eu știu, știu, sigur că știu
În fiece loc – la granița dintre viață și moarte
E Zeus, un unicorn real
Tu ești primul și în fața morții
Lasă spada să-ți pătrundă pieptul, du-ți până la capăt crucea
Nu e pentru toți poeții – sigur că nu!
Numai pentru cei pregătiți să se sacrifice
Pentru cei dotați cu asemenea drepturi divine
Nimic specific, doar o calitate
Când nefericirea și durerea se-ntrepătrund
Și sunt gata să moară pentru cei mulți
Dacă cineva mă întreabă – cum se poate ajunge
La porțile citadelei spiritului unui popor –
Cum se pot deschide cu mijlocul cel mai rapid
Porțile ascunse ale sufletului unei națiuni
Am să vă răspund – nu e decât o cale:
Să plonjezi în oceanul de poezie și proverbe
Să te afunzi în zonele cele mai profunde, imprevizibile

Ah! Iată balena aceea neagră! Ori poate că e
Leul roșu din gâtul cerului spiritual
De-aici, poți să zburzi cu fantezia
Numai să te desprinzi de gravitatea pământului. Poți
Să urci pe scara cuvintelor, până când dai de
Pasărea uriașă, fără rival – regele nevăzut al vulturilor!
Iar dacă tot mai insiști – sigur că
Îți voi spune cinstit – citește-l pe Eminescu
Vei cunoaște cu siguranță sufletul românesc!

15 ianuarie 2017

Vinurile moldovenești au impresionat la Interwine Guangzhou

Republica Moldova a reușit să producă senzație la ediția cu numărul 19 a Târgului Interwine Guangzhou 2017, cel mai mare eveniment destinat vinurilor din Sudul Chinei, organizat în provincia Guandong. Sub sloganul „Vinul Moldovei. O legendă vie“, prezența celor 23 de producători de vinuri din țara esteuropeană a impresionat, nu doar prin coordonare, ci mai ales prin calitatea și modalitatea de promovare a produselor tot mai cunoscute în China.

Debutul Republicii Moldova la Interwine Guangzhou, un eveniment dedicat celor mai mari producători de vinuri din lume și specialiștilor din domeniu, a reușit să atragă atenția distribuitorilor chinezi, organizatorii subliniind în acțiunile promoționale obligativitatea „de a vizita marele Pavilion al Molodovei, pentru a descoperi bogata cultură a vinificației cu o istorie de sute de ani“.

Directorul Oficiului Național al Viei și Vinului (ONVV), de pe lângă Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului din Republica Moldova, domnul Gheorghe Arpentin (foto), a declarat că evenimentul de la Guangzhou reprezintă un nou pas făcut pentru intrarea decisivă pe piața chineză a vinurilor.

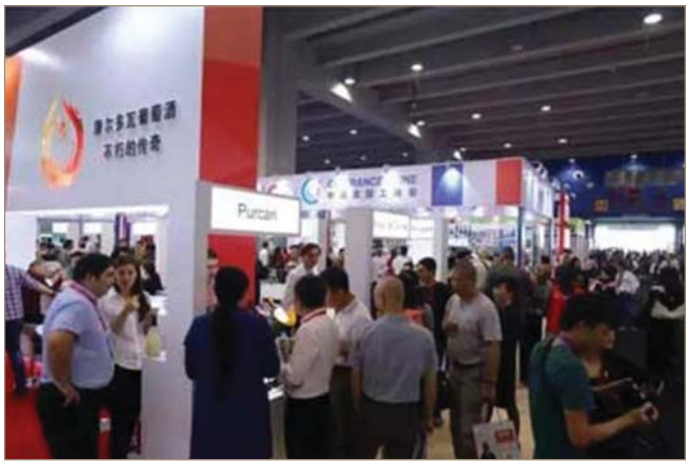
„Suntem la început de drum, pentru a doua oară în China cu ONVV și reprezentanții vinificatori din Republica Moldova, și trebuie să spun că semnalele sunt deosebit de încurajatoare. Cred că, în urma unor eforturi susținute, vom reuși să facem din China a doua mare piață de desfacere pentru vinurile noastre, având ca țintă până în 2020 să ocupăm 3% din vânzările de vinuri importate aici“, a declarat Gheorghe Arpentin.

Pe durata celor trei zile ale târgului, Oficiul Național al Viei și Vinului din Republica Moldova a organizat întâlniri între vinificatorii moldoveni și somelierii, distribuitorii și importatorii de vinuri din China, bune ocazii pentru stabilirea contactelor de cooperare. De asemenea, reprezentantul ONVV a promovat vinurile moldovenești și a deschis relații de parteneriat la Shanghai și Beijing alături de reprezentanți ai autorităților chineze, pentru o mai bună cunoaștere și apropiere a relațiilor în domeniul producției și distribuției de vinuri moldovenești, dar și o viitoare colaborare cu Radio China Internațional.

Așa cum am arătat, Interwine Guangzhou este cel mai mare eveniment de profil din sudul Chinei, cu un spațiu expozițional de peste 1000 mp, cu participanți din 72 de țări, și care numai în prima zi a atras peste 30.000 de vizitatori.

Pictura în dinastia Song (960-1279)

Asemenea dinastiilor anterioare, Sui (589-617) şi Tang (618-907), şi în Song cele trei mari curente de gândire, confucianismul, budismul şi taoismul, se influenţează reciproc, continuă să se apropie şi să se întrepătrundă. Pictorii din dinastia Song au moştenit tradiţia, dar nu s-au limitat la imitaţie şi au creat lucrări de o valoare inegalabilă. „Pictura din timpul Song a atins o perfecţiune ce nu a putut fi întrecută sau egalată în perioadele ulterioare. Mai mult, ea a reprezentat forma artistică a acelei epoci, relevînd mai bine decât orice operă literară spiritul civilizaţiei chineze, matuă şi rafinată, înainte ca mongolii să fi distrus şi să fi pustiit Orientul." (Fritzgerald, C.P, 1998, p.380).

În pictura epocii Song apar tendinţe noi, promovându-se ideea reprezentării metamorfozelor fiinţei prin apelarea la intuiţia autorului. Se pictează flori, păsări, figuri umane, dar peisagistica cunoaşte o dezvoltare multilaterală, atingând o perfecţiune a tehnicii. Peisajele Song sunt o revelaţie pentru oamenii moderni, ele reflectă, chiar mai mult decât cronicile detaliate, sensibilitatea unei epoci excelând prin rafinament.

S-a ajuns la o mai bună înţelegere a naturii. În Song de Nord (960-1127), spiritul naturii este redat prin multiplicarea formelor. Îngrămădind munte peste munte, reprezentarea artistică sugerează momente succesive de trăiri, de experienţe şi o mişcare care trece peste limitele picturii. În Song de Sud (1127-1279), sunt folosite mijloace opuse, tainele naturii fiind dezvăluite în mod subtil, prin camuflarea formei, peisajul devenind un simbol vizual perceptibil al universului atotcuprinzător. În picturi, apar doar câteva elemente, cum ar fi un învăţat mergând cu o barcă sau meditând în faţa unei cascade şi un munte solitar în fundal. Folosind tehnica monocromă, pictorii duc peisajele pe cele mai înalte culmi ale genului.

Este perioada în care a trăit şi pictat Guo Xi (cca.1020-1090), considerat cel mai mare peisagist chinez. În opinia lui, un artist „ar trebui să se identifice cu peisajul şi să-l observe până în momentul în care semnificaţia lui profundă i se dezvăluie". Pentru el, munţii „sunt lucruri măreţe. În configuraţia lor se înalţă drept în sus sau se înconvoaie, se întind maiestuos sau se ghemuiesc cu umilinţă. Ei pot apărea îndrăzneţi şi puternici sau grei şi masivi, mândri şi aroganţi sau vii şi plini de însufleţire sau, uneori, austeri şi gravi. Anumiţi munţi au aerul că se privesc unii pe alţii sau că se salută, înclinându-se reciproc. Sunt astfel situaţii încât par să aibă deasupra lor un acoperiş iar dedesubt un jilţ, în faţa lor un reazăm şi înapoia lor un spătar. Îşi pot ridica privirile ca şi pentru a contempla un spectacol în înălţimi; pot privi în jos ca şi când ar porunci. Acestea sunt înfăţişările grandioase ale muntelui (...) Apa este un lucru viu. Ea poate fi adâncă şi secretă, calmă şi lină. Când vastă ca un ocean, când îngustă şi plină de meandre, ea poate oferi o aparenţă uleioasă şi lucuioasă sau spumoasă şi clocotitoare. Ea se poate împărţi în izvoare multiple sau angaja într-o goană prelungită, să irumpă în jeturi tumultoase spre înalt sau să curgă la vale, în cascade, spre câmpie. Ea aduce fericire atât pescarilor cât şi arborilor şi ierburilor. Învăluită în ceţuri şi de nori, ea îşi dezvăluie cu atât mai mult farmecul; strălucind în soare pe fundul unei văi, ea va fi cu atât mai minunată. Acestea sunt aspectele vii ale apei". (Cheng, François, 1996, p.80). În opinia sa figurile umane trebuie abia schiţate, să fie simple şi estompate.

Guo Xi îi sfătuia pe cei care doreau să atingă perfecţiunea în peisagistică: „dacă vreţi să daţi înălţi-

me unui munte faceţi în aşa fel încât el să nu se zărească integral. Va apărea cu atât mai înalt dacă va fi înconjurat de ceţuri şi de nori. Dacă vreţi să daţi impresia că apa curge în depărtare, faceţi în aşa fel încât să nu se ivească întregu-i curs. Ea se va vedea cu atât mai îndepărtată cu cât parcursul său va fi din loc în loc ascuns şi parcă întrerupt. Când un munte este vizibil din toate părţile el va fi întrerupt de acea prestanţă trufaşă ce îl caracterizează, e ca şi cum ai desena un mojar de pisat orezul! Când este reprezentată fără nici un obstacol, apa este lipsită de farmecul pe care i-l dau meandrele, ce diferenţă ar mai fi atunc între înfăţişarea ei şi a unei râme". (Cheng, François, 1996, p.82).

Un alt pictor, Cao Wuyi, întrebat dacă are vreo reţetă privind arta sa desăvârşită de a picta insecte şi mai ales greieri, răspunde: „aceasta nu este deloc o chestiune de reţetă. Când eram tânăr puneam greierii în cutie pentru a-i observa. Şi aceasta zi, de zi, noapte de noapte, fără a mă plictisi. Apoi din grijă pentru adevăr, îi observam în mediul lor natural, printre ierburi. Atunci am început să le sesizez natura profundă până într-acolo încât m-am identificat cu ea. Aşa încât, în momemtul când îi desenez, nu mai ştiu dacă eu am devenit greiere sau ei, greierii, s-au transformat în mine, pictorul. Acest mod de a proceda este chiar cel al Creaţiei; mai este cazul să vorbim de reţetă?" (Cheng, François, 1996, p. 70-71).

Împăraţii au încurajat poeţii şi pictorii. Hui Zong (1100-1126) este un exemplu elocvent. Din tinereţe pasionat de arta caligrafică şi pictură, el continuă să picteze după urcarea pe tron, fiind renumit pentru pictura cu păsări şi flori, dar a pictat şi peisaje şi personaje. Pictura Porumbel pe o ramură de piersică este tipică pentru maniera chinezească de tratare a temelor cu vietăţi. O altă pictură renumită a acestui împărat-pictor, reprezentativă pentru înaltul nivel la care a ajuns pictura chineză în Song este pictura Ascultând ţitera. Un om îmbrăcat în costum de curte cântă la ţiteră sub un copac semeţ. În dreapta şi stânga lui stau doi demnitari. Cel îmbrăcat în haină roşie ţine în mână un evantai, ascultând muzica cu capul plecat. Cel cu mantie verde ascultă cu multă atenţie. Un aspect din viaţa aristocraţiei chineze este descris printr-o tehnică perfectă. Tabloul degajă armonie şi linişte prin culorile sobre şi clare, prin echilibrul şi armonia compoziţiei fiind în acelaşi timp pătruns de un lirism profund. Cele trei semne caligrafice cu linii subţiri, în partea superioară a desenului aparţin împăratului. Ascultând ţitera poartă amprenta şcolii de pictură a Curţii, este o lucrare cu un stil perfect şi tehnică realistă.

Eminent pictor şi caligraf, patron al tuturor artelor, a adunat la Curte pictorii importanţi ai vremii şi i-a încurajat pe cei noi. El a fondat prima academie de pictură din China, organizând-o după modelul confucianist. Impunând pictorilor atât anumite teme,

flori şi păsări, cât şi stilul caracterizat prin realism, respectarea regulilor, detalii îngrijite şi policrome, se dezvoltă o pictură academică. Galeria imperială avea în acea perioadă cea mai mare colecţie de picturi care a existat în Orientul Îndepărtat. În ultimi ani ai dinastiei Song de Nord a fost publicat un catalog al acestei colecţii de bronzuri şi picturi, o capodoperă a caligrafiei, care conţine informaţii şi comentarii cu privire la 231 pictori şi titlurile a mai bine de 6192 picturi.

În cadrul Academiei de pictură existau mai multe tendinţe, care aveau ca punct comun respectarea regulilor, rigoarea tehnică, specializarea pe genuri. Se aflau însă şi pictori în afara Academiei care se delimitau de ea, ca de exemplu: Mi Fu, Fan Guan, Li Gonglin. Mai mult decât atât, dorind să exprime prin intermediul elementelor naturii o stare de suflet, o dispoziţie a spiritului, pictorii-literaţi recurg la pictură folosind trăsături ale pensulei mai apropiate de caligrafie, luând astfel naştere o pictură practicată de pictorii neprofesionişti. Cel mai ilustru dintre ei este Su Shi, care afirmă: „înainte de a picta un bambus, trebuie ca el să crească mai întâi în forul tău ulterior". El, alături de alţii, cum ar fi: Huang Tingjian şi Mi Fu vor consacra practica de a înscrie poeme în spaţiul liber al tabloului.

Dezastrul din 1125 a determinat restrângerea artiştilor în sudul Chinei, la Hangzhou şi instaurarea dinastiei Song de Sud. Este perioada în care se păstrează tradiţiile, iar pictorii îşi întrec predecesorii. Pictura literaţilor va fi cu adevărat consacrată de Cheng Seuxiao, Zhao Mengjian şi Yang Wujiu, care se vor specializa în pictura de orhidee, narcise şi respectiv flori de prun.

Critica de specialitate a concluzionat că pictorii dinastiei Song au adus arta picturii la un grad de rafinament şi perfecţiune de neegalat, epoca de aur a picturii încheindu-se după cucerirea mongolă.

Camelia Pantazi Tudor

CĂLĂTORII DE NEUITAT ÎN BANAT

Călătorule, de oriunde ai fi, dacă vrei să-ţi destinzi sufletul şi mintea şi să te apropii de natură, vino în Banat, în România. O călătorie în Banatul Montan nu va fi nicio clipă sub semnul grabei, ca să fie bifat un nou obiectiv turistic, ci totul va aparţine turistului, prin mersul pe jos, cu privirile lăsate să-şi facă de cap, şi timp de popas, şi vreme pentru un răsărit şi un apus de soare, de dragul experienţei.

CASCADA BIGĂR-Paralela 45, cea mai frumoasă cascadă din lume

Toate călătoriile spre Banat din Europa se fac comod şi rapid cu avionul până la Aeroportul Internaţional „Traian Vuia" din Timişoara. Din capitala Banatului se ajunge cu autocarul sau maşina pe Valea Minişului, la Paralela 45, unde se poate face un popas turistic de neuitat la cea mai frumoasă cascadă din lume: ***Cascada Bigăr***.

Căderea apei cristaline şi de o puritate rară are menirea de a vă face să uitaţi de toate grijile şi nevoile care vă urmăresc, iar tot ceea ce rămâne este senzaţia de beatitudine după osteneala drumului. După 200 m de la Izbucul Bigăr (izvor), apa se varsă în râul Miniş de pe un con de tuf vulcanic cu o cădere de 7m. Este un spectacol al naturii de o frumuseţe rară. Pe conul

„Călătorule, eşti în lumea mirifică a Banatului.
Nu lua cu tine decât imaginea acestei lumi.
Şi nu lăsa după tine decât urmele paşilor !"

învelit de muşchi verde apa se prelinge dantelat şi, mângâiată de razele soarelui, când nu te aştepţi, dă naştere unui curcubeu discret pe o perdea de stropi de apă. Pare a fi rochia miresei muntelui. De la izvor, apa cade din treaptă în treaptă, formând pe ***Pârâul Bigăr*** o înşiruire de mici cascade, în care verdele întunecat al muşchilor se îmbină cu albastrul cristalin al apei într-o curgere când lină, când spumoasă. Priviţi stânca de la izbuc şi veţi vedea aproape de vârf gaura ***Peşterii Bigăr***. Cum păşiţi pe cărare veţi vedea un moto pe care îl veţi îndrăgi de îndată:

CHEILE NEREI, cele mai lungi şi mai sălbatice chei din România

Sunt puţine locurile pe care dacă le vezi o dată nu că sunt de neuitat, ci îţi provoacă dorinţa vie de a le vedea din nou.

Aşa se întâmplă şi după ce aţi venit în Cheile Nerei, cele mai lungi (22 km) şi mai spectaculoase din România.

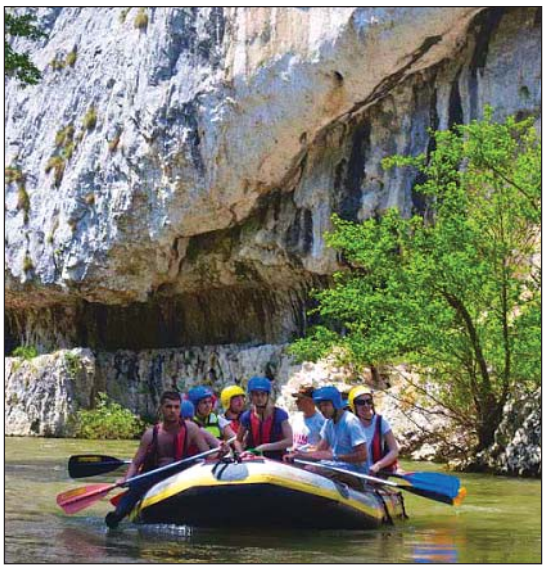
Pentru a vedea tot spectacolul oferit de Cheie Nerei, trebuie să parcurgeţi cele trei trasee principale:

– Şopotul Nou – Lacul Dracului (6 km, 2 ore)

– Sasca Montană – Podul Bei (3 km, 1 oră)

– Podul Bei (via Potoc)–Cascada Beuşniţa(6 km, 2 ore)

Măreţie, frumuseţe şi sălbăticie, aventură, emoţie şi pericol, toate le veţi trăi dacă ajungeţi la:

Lacul Dracului, un ochi de apă de o frumuseţe plină de mister, de formă ovoidală şi adânc de 9,3 m;

Lacul Ochiul Beiului de un albastru ireal şi atât de limpede încât nu-ţi vine să crezi că are adâncimea de 3,6 m;

Cascadele Beuşniţei, la care, de la prima cascadă la cea de-a treia cascadă, totul e un răsfăţ din plin pentru trup şi suflet;

Cascada La Văioagă cu o cădere de apă (6 m) de un farmec aparte;

Cascada Şuşara un adevărat tobogan acvatic;

Pe Cheile Nerei se pot face rafting pe apa Nerei şi escaladă pe stâncă.

PEŞTERA BUHUI, cu cel mai lung râu subteran (2100 m) din România

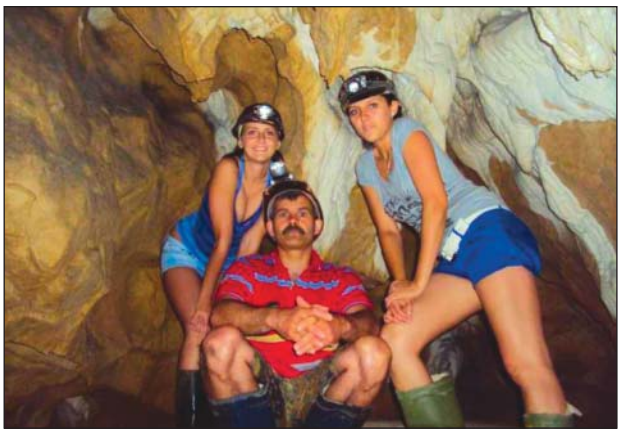

Exploratorii şi iubitorii de speoturism vo fi privigeliaţi să vadă în Munţii Aninei cea mai mare peşteră din Banat: Peştera Buhui (6,5 km). Ea este străbătută de cel mai lung râu subteran din România: Râul Buhui (2,1 km).

Râul străbate peştera când răsfirat în cascade, când se odihneşte în lacuri ce nu pot fi trecute decât cu barca pneumatică. Deasupra râului subteran bolta este un uneori foarte înaltă atingând şi 40 m înălţime, iar alteori atât de joasă de oglinda de apă încât trebuie să mergi pasul piticului.

Pe pereţi natura şi-a dat frâu liber imaginaţiei şi a brodat forme unice care dau şi numele formelor de stalactite şi stalagmite întâlnite :

Cascada izvorului; Vulturul; Cascada Albă; Cascada Mare; Sala coloanelor; Sala domurilor; Sala urşilor.

Prof.univ.dr. Gheorghe Popovici
Universitatea „Eftimie Murgu” din Reşiţa

Vizitarea monumentelor şi explorarea secretelor

Miracolul Băilor Herculane

Dacă nu ar fi fost invitaţiile repetate şi pline de ospitalitate ale domnului Cristescu poate că nu ar fi fost posibil să mă întâlnesc vreodată în această viaţă cu Băile Herculane. Cu opt ani înainte le admiram foarte mult, dar pe vremea aceea le ştiam numai din auzite, iar ceea ce îmi rămăsese în minte erau doar câteva frânturi disparate. Îngrămădită între doi munţi, într-o vale lungă şi îngustă, cu o arhitectură foarte învechită şi pestriţă, o baie publică învechită, ca un vestigiu. În amintirile mele era doar un sentiment al timpului care aduce mari schimbări, fără a simţi farmecul băilor.

Dar de data aceasta nu a fost aşa. Domnul Ilie Cristescu nu numai că ne-a tratat cu cea mai mare cordialitate posibilă, dar a fost şi ghidul nostru. După o după-amiază de povestit, ne-a făcut să ne simţim ca şi cum am fi deschis uşa principală a unei case de valori şi dintr-o dată am văzut totul clar. Istoria îndelungată a băilor şi valoarea lor inestimabilă ne-a spus că acesta este un loc miraculos, că este un cadou al cerului, o binefacere a naturii.

Domnul Cristescu este preşedintele filialei din Caraş Severin a Asociaţiei de Prietenie dintre China şi România, iar înainte de a se pensiona a fost preşedintele Băilor Herculane, lucrând acolo peste 20 de ani. Trecutul şi prezentul băilor, precum şi originea şi dezvoltarea lor, toate au fost cuprinse în inima lui, el înţelegând în totalitate ceea ce ţinea de băi, ele devenind ceva de neegalat. El este şi un om învăţat şi nu numai că îndeplineşte funcţia de profesor universar la două universităţi din vestul României, predând marketing şi economia turismului, dar este şi membru al Asociaţiei Scriitorilor Români. Douăsprezece piese de teatru, scrise de el, au fost puse în scenă. Dar ceea ce îi uimeşte pe oameni este faptul că în mod neaşteptat el este şi un maestru al şahului, putând să fie numit un geniu.

Domnul Cristescu ne-a sugerat că Băile Herculane au fost construite de înaintaşii românilor, dacii, iar pe vremea aceea numele băilor era „Băile pentru recuperare din valea răului Cerna”. În secolul al doilea după Hristos, după ce vechiul Imperiu Roman a cucerit Dacia, efectele curative ale izvoare- lor calde şi peisajele minunate din valea râului au impresionat profund arisrocraţii Imperiului Roman. Ei considerau că apa izvoarelor calde cu efectele curative este o apă sfântă şi o venerau foarte des aici. În anul 153 au început să renoveze izvoarele calde ale Cernei şi i-au schimbat numele în Băile Herculane. În perioada dominaţiei Austro-Ungare, împăratul Austriei a investit sume enorme de bani pentru a extinde complexul de

tratament, iar noile instalaţii au adăugat perfecţiunea. În anii 70 ai secolului trecut, aproximativ 10 hoteluri au ieşit ca din pământ pe lângă izvoarele calde, iar Băile Herculane a luat forma de astazi, a unei staţiuni moderne de tratament cu mii de paturi.

Soarele toamnei târzii care apune pare că se scufunde şi acompaniază curentul murmurător al râului Cerna. Am mers împreună cu domnul Cristescu de-a lungul râului, neam plimbat pe străzi şi alei şi am vizitat monumente şi relicve istorice rămase din perioade de timp diferite.

Oamenii din Roma antică foloseau băile publice, dar în colecţia de tăbliţe aflată în muzeul miniatural al unuia dintre hotelurile de pe deal scria că băile nu sunt deschise vizitatorilor. Pentru a ne facilita accesul la astfel de vestigii istorice preţioase, domnul Cristescu a deschis în mod special pentru noi „o uşă din dos”. Intrând pe o uşa specială, am deschis mai apoi o alta şi am mers pe un coridor. Am văzut cum arătau băile publice de acum 1800 de ani. Deşi au suferit reparaţii minore, totuşi îşi păstrau forma originală, aceasta reprezentând un bazin de formă pătrată, adânc de mai bine de un metru, fiind construit din piatră. Am coborât pe scări şi am ajuns înăuntrul bazinului, iar cei patru pereţi erau plini de urme lăsate de bulele de aer ale apelor de izvor. Gura izvorului se afla într-o adâncitură deasupra bazinului. În acele momente eu m-a apropiat de gaura neagră şi am scrutat înăuntru şi în mod neaşteptat am observat că încă se putea folosi gura de izvor. Se spune că dacă se pune apă în aceast bazin, încă mai poate fi folosit. În acea secundă, parcă am parcurs un tunel spaţio-temporal şi am ajuns în bazinele cu ape clare din vremea magnificei dinastii Tang.

La intrarea în micul muzeu se afla o tableta de piatră, iar pe suprafaţa ei stătea inscripţionat anul în care a fost fondată spaţiunea balneară şi numele aristocraţilor din vechea Romă care au venit să viziteze

acest loc. Aceasta stelă de piatră este considerată a fi „certificatul de naştere” al staţiunii balneare. După 1800 de ani, cu toate că regimurile politice s-au schimbat, conducerea s-a schimbat, totuşi apa cu efecte miraculoase a izvoarelor calde a curs încontinuu, din vechime şi până azi.

În anul 1718, acest loc a devenit parte a imperiului Austro- Ungar, fiind şi o zonă de graniţă cu Imperiul Otoman.

Începând din anul 1836, imperiul Austro-Ungar a început să reconstruiască la scară largă staţiunea balneară şi astfel au apărut multe palate, barăci, case şi alte diverse facilităţi, inclusiv poduri şi drumuri. Hotelurile aflate în zona centrală a staţiunii balneare, clădirile cu etaj, dar şi bazinele în aer liber au trecut print-un poces de renovare. În acelaşi timp, a fost extinsă şi o structură enormă de bronz. Această construcţie a fost planificată de arhitectul familiei regale, Doderer, iar garizoana de soldaţi de acolo a participat la reparaţii. Mai trebuie menţionate şi reparaţiile făcut de Biserica Catolică din anul 1838, Biserica Ortodoxă, construcţia cazinoului din anul 1862, noua construcţie a gării din 1866 în stil baroc etc. Pe vremea aceea Casa regală numea acest loc „Cea mai frumaosă staţiune balneară de pe continentul european”.

Când am luat aparatul foto pentru a face fotografii ne-am dat seama că, deşi acestea erau contrucţii antice, pentru că nu au fost reparate de ani de zile, pe suprafaţa unora deja apăruse mucegaiul. Dar structura părţii principale era la fel ca înainte, impozantă şi magnifică. Zona care ieşea în evidenţă avea urme clare ale stilului baroc, la fel ca şi elemente arhitecturale, similare celor din Viena şi Budapesta. Aceste construcţii care purtau greutatea a mii de ani de istorie păreau a fi, fiecare în parte, cărţi de istorie care traduceau trecutul expuse pe pământ. Domnul Cristescu ne-a spus că pe parcursul unei perioade lungi de timp multe personaje foarte renumite au ajuns în acest loc, de exemplu Împăratul Josef al II-lea al Austriei, Împăratul Francisc I, la fel ca şi alţi împăraţi şi împărătese ale Austriei, inclusiv prinţesa Sisi. Auzind numele binecunoscut al prinţesei Sisi l-am întrebat dacă este vorba de prinţesa Sisi din film? Domnul Cristescu a spus: „Exact. Împărăteasa Elisabeta este chiar ea. Pentru venirea împărătesei Elisabeta şi a prinţesei Sisi, s-au renovat în mod special toate clădirile.” El a arătat cu degetul clădirea albă din faţă, o vila splendidă şi ne-a lăsat să o admirăm spunând: „Aceea este vila prinţesei Sisi.” În anul 1852, prinţesa Sisi, cu eleganţă şi plină de entuziasm, a scris în propriul jurnal descrierea plină de laude despre staţiunea balneară, spunând: „cu un stil unic, te face fericit”.

În anul 1847, imperiul Austro-Ungar a mai construit un pod semicircular, iar sub pod curge şuşotind apa răului Cerna.

Stând pe acest pod arcuit, urmând cu privirea unduirile micilor valuri, nu mă pot abţine din a nu mă pierde în gânduri.

Staţiunea balneară a primit atenţie din partea fiecărui guvern, din partea fiecărui om important şi sigur că are locuri miraculoase imposibil de înţeles.

Cel mai important aspect al magiei staţiunii balneare stă în faptul că a fost favorizată de natură, prin resursele pe care le are. În primul rând este vorba de apa de izvor. Întreaga temperatură a apei este înaltă şi indiferent dacă este iarnă sau vară ajunge la cel puţin 38 de grade Celsius; în al doilea rând apa conţine o cantitate mare de minerale – sulf, sare, iod, bromură şi alte substanţe cu calităţi radioactive care au proprietăţi videcătoare pentru bolile umane. Apa izvoarelor calde provine din 5 locuri, dar au fost diferenţiate prin nume în şapte izvoare – Hercule, Diana, Neptun, Traian etc. În afară de izvoarele naturale, mai există sub podul roşu şi guri de izvoare săpate de mâna omului. Compoziţia chimică a apei fiecărui izvor este diferită de celelalte. Apa din cele cinci izvoare se împarte pentru a intra înauntrul sanatoriului în 9 centre de tratament cu apă calde de izvor, devenind tratament pentru bolnavii din Romania şi din lumea întreagă.

Tratamentul cu apă caldă de izvor este benefic pentru sistemul circulator. Sulful este elementul mineral principal din apa de izvor. Deoarece trece printr-un proces de dizolvare în apa adâncă, este uşor să te bagi în apă atunci când faci baie şi astfel obţii cele mai bune rezultate curative. Cele mai vizibile efecte curative sunt pentru diverse tipuri de reumatism, scleroza vertebrelor, artrită şi alte boli legate de sistemul locomotor, dermatită, acnee şi alte boli ale pielii. Are întrebuinţări curative şi pentru unghii şi alte boli ale sistemul intern, la fel ca şi pentru oftalmologie, ginecologie, boli ale sistemului digestiv şi ale sistemului respirator. Are efecte reparatorii pentru defectele de postură sau pentru infertilitate. Desigur că tratamentul cu apă caldă de izvor nu este un panaceu universal.

În acord cu spusele specialiştilor, tratarea oricărei boali infecţioase sau boali venerice este strict interzisă în acest loc.

Apa de aici nu are efect pentru infecţiile acute, tumorile maligne, hemoragii masive, anemie, tulburări psihice, alcoolism care atrage tulburări psihice, la fel cum nu are efect împotriva dependenţei de droguri. Mama natură, de la început şi până la final, nu este o ghicitoare care să poată fi dezlegată complet. Vălul misterios al Băilor Herculane nu a putut fi dat la o parte complet. Nici până astăzi nu se poate spune cu certitudine cum se formează calitatea apei din staţiunea balneară a Băilor Herculane, deşi au trecut două secole în care s-a tot făcut această cercetare. În lumina acestui lucru, deşi oamenii sunt din ce în ce mai inteligenţi, iar tehnologia se dezvoltă în continuare, enigmele nenumărate dinainte tot nu pot fi rezolvate. Magia naturii, nu numai că ne cere să o cucerim, să mergem să o expunem, dar ne cere şi mai mult să o repectăm şi să o preţuim.

Acest loc a primit influenţa Mării Mediterane, fiind parte din climatul temperat continental, iar temperatura medie anuală este de 14 grade, cantitatea medie anuală de precipitaţii este de 750 de mililitri. Se poate spune că atmosfera este umedă, fiind răcoare vara şi cald iarna. În afara apei sfinte a izvoarelor, deoarece la poalele munţilor se află o pădure deasă, în atmosferă se regăseşte o cantitate mare de ioni de oxigen, ceea ce este benefic pentru recuperarea celor care suferă de tensiune arterială mare, dereglări endocrine, migrene sau insomnii.

Magia staţiunii Băilor Herculane se mai regăseşte şi în topografia sa ciudată. Staţiunea este îngrămădită între doi munţi, unul numindu-se Muntele Cerna, iar celălalt Muntele Mehedenţi. Zona muntoasă este departe de zgomotul oraşului, iar frumuseţea peisajului – ca şi cum ar fi primăvară tot anul, face ca acest loc să pară desprins dintr-o poveste. De aceea a folosi un rând din poezia lui Wang Wei pentru a descrie acest loc este cel mai potrivit lucru: „oamenii se odihnesc în căderea florilor de măslin dulce în liniştea nopţii de primăvară care acoperă munţii şi văzduhul. Răsăritul lunii suprinde păsările munţilor, în timp ce strigătele lor o cheamă de prin strungi”. În această staţiune balneară magică s-a mai întâmplat o poveste care merită să intre în analele prieteniei româno-chineze. În anul 1999, pe 9 mai, NATO (la preşedinţia organizaţiei fiind SUA) a bombardat cu obrăznicie ambasada Chinei din Iugoslavia, iar scuritatea rezidenţilor chinezi care locuiau în Iugoslavia a fost ameninţată în mod grav. În acord cu directivele guvernului chinez, ambasada Chinei din România s-a consultat cu guvernul României şi cele două părţi au decis ca cei peste 200 de rezidenţi chinezi din Iugoslavia să fie aduşi pe teritoriul României. Pentru acest lucru s-a ales sanatoriul Băilor Herculane deoarece distanţa faţă de graniţă nu era foarte mare, dar mai ales datorită caracteristicilor geografice ale terenului şi mediului înconjurător, un loc mai sigur şi liniştit. Domnul Cristescu, pe vremea aceea era managerul Băilor Herculane. El a aranjat ca rezidenţii chinezi să fie cazaţi în hotelul de trei stele AFRODITA (acesta având cel mai înalt grad de comfort de aici). De asemenea a acţionat, coordonându- se foarte bine cu diplomaţii ambasadei Chinei şi a organizat meticulos viaţa de zi cu zi a rezidenţilor chinezi, petrecând nopţi în şir fără să doarmă. Abia după câteva luni situaţia s-a relaxat, iar compatrioţii mei au putut pleca, domnul Cristescu primind cele mai înalte laude. De data aceasta când ne-a văzut, domnul în vârstă a menţionat de câteva ori operaţiunea de evacuare a rezidenţilor chinezi, fapt memorabil. A repetat de multe ori la rând simpatia sa faţă de rezidenţii chinezi, preţuirea şi profunda emoţie pentru aranjarea situaţiei pentru aceştia. El consideră că acest lucru este cel mai important, cel mai onorabil şi cel mai de succes pe care l-a făcut pentru a facilita prietenia dintre cele două ţări – România şi China – şi de aceea crede că merită să fie mândru.

Nici poporul chinez nu l-a uitat pe acest prieten vechi. Anul acesta, în luna mai, când poporul chinez a aniversat 60 de ani ai asociaţiilor străine de prietenie, el a fost reprezentantul asociaţiei de prietenie româno-chineze şi a primit invitaţia de a vizita Beijingul, de a fi prezent la ceremonia aniversară care s-a ţinut în Marea Sală a Poporului.

Muntele nu este foarte înalt, iar curiozitatea ţine în frâu inteligenţa. Cei doi munţi au pe suprafaţa lor o floră rară şi valoroasă, iar pinii par a avea tente baroce, pini în formă de umbrelă, înconjuraţi de plantele verzi, tipice munţilor cu văi abrupte. Acestea sunt monumentele vegetale pe care ţara le protejează. În munţi mai sunt şi animale rare şi valoroase, ca de exemplu vipere sau păsări rare. În mod deosebit insectele – numai categoria fluturilor are peste 1500 de tipuri. Iar toate acestea au atras mulţi zoologi şi biologi din ţară şi din străinătate pentru a-i studia. În munţi mai sunt şi două peşteri care îţi taie respiraţia şi le distingi prin denumirea din vechime „Peştera Haiduilor” şi „Peştera Hoţilor”. Aceste peş-

teri au atras mulţi bărbaţi curajoşi, care au venit să le exploreze.

Magia Băilor Herculane mai stă şi în numele său. Noi ştim cu toţii că Hercule este un personaj care provine din mitologia greacă. El a fost un viteaz fără de pereche şi a avut curajul să lupte, fiind de o forţă neîntrecută. Povestea acestui viteaz este foarte răspândită în acest loc. În piaţa din nordul staţiunii balneare se află o statuie din bronz a lui Hercule, acoperit cu o piele de leu şi purtând o o bâtă din lemn. La poalele statuii este sculptat un cap de leu. Se spune că pe vremea aceea Hercule a salvat poporul Greciei din ghiarele leului. A ucis un leu din inima munţilor, iar apoi l-a jupuit şi i-a pus pielea pe proprii umeri, iar capul leului şi l-a pus pe cap. Bâta pe care o avea pe umărul drept reprezintă cheia de la originea numelui staţiunii balneare. Se spune că Hercule, pe când urma cursul Dunării în căutarea lânii de aur a ajuns în valea râului Cerna a simţit, dintr-o dată, că apa rãului devine caldă. După ce s-a spălat cu apă corpul său a fost pătruns de putere de viaţă. În acelaşi loc, o bătrână i-a spus că dacă cineva este rănit sau bolnav, trebuie doar să se spele în apa acestui râu şi se va putea vindeca complet. Şi i-a mai spus că şi un monstru otrăvitor face baie în apă în acelaşi loc, iar după ce termină de făcut baie, zboară la ceruri, iar aripile sale tremurătoare au devenit o cascadă pe valea muntelui. Monstrul şi-a făcut cuibul lângă gura izvorului, iar acolo face lucruri absolut oribile, la anumite perioade dorind ca localnicii să îi dea ofrandă câte o fetiţă, căci de nu, arde totul şi omoară oamenii din sat, creînd iadul pe pământ. Auzind vorbele bătrânei, Hercule a decis imediat să ucidă monstrul. El i-a pus pe săteni să aleagă o fată care să fie momeala, iar când monstrul va vrea să o fure, el va apărea şi, rotindu-şi paloşul cel mare, va ataca monstrul. Deoarece solzii de pe corpul monstrului erau foarte solizi, paloşul a sărit şi a lovit muntele într-atât de tare încât a aplatizat vârful muntelui. Acum, lângă staţiunea balneară se află un munte fără vârf, numit „Muntele Pleşuv”. Monstrul, după ce a fost lovit, a alegat pentru a se arunca în apele râului Cerna, iar acolo s-a înfundat în cel mai îngust loc. Atunci, Hercule, din spatele muntelui, a făcut un ocol pentru a-l bloca şi l-a lovit feroce cu paloşul, iar urmele picioarelor sale au rămas imprimate pe roci şi se mai pot vedea chiar şi astăzi. Monstrul se chinuia să scape din gaura unde intrase. Pe când Hercule se lupta cu monstrul, muntele s-a despărţit în două, luând forma vâilor adânci de astazi. Linia din vârful muntelui a fost făcută tot de acel paloş. La urmă, Hercule i-a dat o lovitură fatală monstrului care a murit. Legenda spune că acum, în toate peşterile, se pot vedea urme ale lupte pe care Hercule a avut-o cu monstrul.

În plus, fetiţa care a fost momeala, văzând lupta dintre Hercule şi monstru, a profitat de ocazie şi a urmat în jos apa râului Cerna, ascunzându-se într-o peşteră. Deoarece în timpul luptei munţii se mişcau, iar pământul se cutremura, o piatră mare s-a desprins şi a ferecat gura peşterii. Hercule, auzind strigătele disperate ale fetei, a vrut să o salveze, dar la gura peşterii se afla o piatră uriaşă pe care nu o putea mişca în niciun chip. Aşa că şi-a folosit iarăşi bâta pentru a despica piatra în două, iar bucaţile de piatră le-a auncat departe. Printre acele bucăţi a fost şi una care a ajuns în râul Cerna şi a blocat cursul apei. Apa a început să curgă peste piatră şi s-a format o cascadă. După aceea, peştera în care s-a ascuns fata a primit numele de „Peştera Muierii”. După ce Hercule a ucis monstrul şi-a continut drumul de-a lungul Dunării şi, dintr-o dată, şi-a amintit de vorbele bătrânei, aşa că s-a aruncat în râu şi s-a spălat, iar după aceea şi-a dat seama că vorbele bătrâne erau adevărate. Nu numai că rănile pe care le avea din lupta cu monstrul s-au vindecat complet, dar corpul lui era din nou plin de forţă.

Caracterul apelor şi al munţilor este identic, reprezentând şi caracterul oamenilor. Acesta îşi lasă urma asupra naturii.

Deşi povestea lui Hercule face parte din mitologie, totuşi este vorba, în realitate, despre eroi şi căutarea dreptăţii, despre apărarea unei cauze juste, despre eroi care salvează oameni din foc şi din apă, eori de care nu duce lumea lipsă. Spiritul lor nu numai că mişcă cerul şi pământul, dar cutremură şi spiritul uman până la lacrimi.

Text reprodus din cartea *Ciocarlia*
a distinsei Doamne Jin Wenmin

Mărturisire

În copilărie când eram la cosit de fân am dormit cu tatăl în câmp. Ne-am aşezat pe un fan mătăsos şi pentru prima dată mi-a pus braţul sub cap. Eram sub un măr aplecat de vânt. Cerul era plin de stele şi străbătea lumină printre crengi. Eu închideam ba un ochi ba altul. Tatăl a observat şi m-a întrebat „ ce faci ?” pun stele în frunze i-am răspuns. Ţăran, cu mâinile arse, slab dar neobosit la muncă, cu patru clase primare privindu-mă îmi spune : Când o să fii mare să scrii de treaba asta ! De unde ştia tata că trebuia să scriu când eram soscotit să rămân acasă ţăran ?

Energia pământului, a stelelor, a fanului prospat cosit, a mărului, a pădurii de lângă noi, a alinierii planetelor, sau Divinităţii şi aşa am ajuns scriitor - poet şi dramaturg. M-am însurat şi-am adus viitoarea mireasă în sat la mine să o prezint tatei. Era foarte frumoasă, era din capitala României, era farmacistă (miss Farmacie), m-a ascultat îndeobşte de toate cele spuse. A stat, a cugetat pe bolovanul din faţa casei şi m-a întrebat : „ ştie să joace că la noi să nu ne râdă satul ”. Nu, dar o să aduc muzica o zi mai devreme, să înveţe jocul miresei. Iar a trecut o vreme. S-a uitat lung la mine. Bine, bine. Dar ştii, a oftat, a oftat e o fată frumoasă, cu şcoala o iei de soţie, dar să ştii **nu o să simtă muzică ca noi**. A trecut peste jumatete de secol de mariaj şi cuvintele tatălui pătrunseseră în mine, m-au urmărit şi cât adevăr a grăit !

Simplul Ţăran – cu mâine arse de coarnele plugului. Acum dacă aş sta de vorbă cu tata despre poezia din lumea mare mi-ar spune iar **nu-i ca la noi**. Aceasta globalizare a poeziei este ca şi când am avea un glob pământesc fără să aibe marcate latitudinile şi longitudinele. Mă întreabă cineva „ tu de unde eşti de loc" şi constat nedumerit cu ochii pe glob, „ nu ştiu că mi-au tăiat **mărul.**

Susţin relaţia de interconexiune între poezia „globală" şi cea „ teritorială (locală)" cu gândul şi imaginea unei elipse în care cele două focaruri nu ar permite decât formare unui triunghi isoscel. Dar cine să facă această treabă deoarece componentele şi factorii de influenţa sunt aşa de mulţi şi că oameni rămân tot oameni, dar cu condiţii de viaţă total diferite (nivel de trai) **şi atunci încep problemele. „** Înlăuntrul nostru suntem la fel, cultură e singura care face diferenţa", spunea Confucius.

De fapt a început o strategie a globalizării pe care nu o aplaud dar nici nu o refuz în totalitate (mi-e frică de Coca Cola pe care o vor nepoţii mei în detrimentul siropului de mure, zmeură din pădurea mea) Cine va fi acela care face raportul între aşa zisa multiculturalitate şi interculturalitate.

Cine este acela care cântăreşte cele două „forţe" care aparent se adună dar în realitate se dezlănţuie în război ? Strategia culturii naţionale (locale) în contradicţie cu cea globală are nevoie de cunoaştere, de comunicare şi mai ales de un factor imperturbabil de selecţie, trăire şi existenţa unei suprasaturaţii de spaţii peste spaţii de informatii-TIMPUL. Se pare că timpul nu mai încape în noi Spaţiul virtual liric line, platforma on- line creată în 1999 de către Literatuwerkstat Berlin ne comunică că au fost înscrise 10.000 de poezii care pot fi citite şi ascultate în peste 71 de limbi considerându-se cea mai mare biblioteca digitală a poeziei universale, lucru de altfel lăudabil ? Ce înseamnă cele 10.000 de poezii raportate la 7.3 miliarde de oameni? Numai 1% ar însemna 73 de milioane de iubitori de poezie.

Apelând la o strategie de aprox 2300 de ani ale lui Sun Tzu care scria în cartea lui

extraordinară bazele principiilor strategii militare şi care prin extrapolare se pot aplica şi nouă apărători ai produsului cultural teritorial (land) - poezie „ împotriva invaziei globale care nu are opreliști”. Prin metode de cercetări de piaţă inclusiv în domeniul – poezie – folosind metode matematice moderne şi sociologice putem determina şi comensura efectele Şi repet abuziv şi obsesiv- cine opreşte pe Coca Cola împotriva siropului de afine, zmeură, mure din pădure pe care le savuram în copilărie. Este adevărat că o mare parte din componentele educaţiei implicit al culturii se „ împotrivesc” cum ar fii : limba, religia, şcoală, mediul social, economic, nivelul de trăi, patriotismul, număr de populaţie, obiceiuri, tradiţii, istorie, relief, comunicare, logistică etc.

Dar dacă vine buldozerul cu fondurile financiare şi logistica şi dezvolta un produs a poeziei celui bogat invadând câmpul de luptă cu mijloace moderne de strategii şi tactică, unde vor fii poeţii, unde talentul lor poate influienta sau chiar domina spiritul poematic? De altfel cum spunea Rabindranat Tagore „şi soarele încape într-un bob de rouă” sau cum scria înălţător Jidi Majia „când **bimo** moare / limba natală e ca un drum întrerupt de puhoaie de apă / şi toate cuvintele pălesc într-o clipă... / înţepenesc şi devin pietre mute / veghindu-l pe **bimo** / veghem cultură, veghem revelaţia / ...timpul sta mărturie.

Ce poate fii mai înţelept în fuga pietruită de neobositele stele din Drumul robilor. Nu mai cred în principii şi dogme de beneficiile globalizării şi cred în ceea ce spunea Maică Tereza „fii devotat lucrurilor mărunte căci în ele stă puterea ta”.

UVT, în celebrul top Shanghai pe domenii, prin Fizică, pe poziția 301-400

**UVT, în celebrul top Shanghai pe domenii, prin Fizică, pe poziția 301-400.
UVT confirmă evoluția ascendentă din ultimii ani și reprezintă Timișoara în acest top**

Universitatea de Vest din Timişoara a intrat în cel mai vechi şi cel mai prestigios clasament internaţional al universităţilor, Academic Ranking of World Universities/ARWU - cunoscut şi ca ranking-ul Shanghai. În clasamentul ShanghaiRanking's Global Ranking of Academic Subjects publicat în anul 2017, UVT se clasează pe poziția 301-400, cu domeniul Fizică.

În top sunt prezente doar cinci universităţi din România (dintre care patru sunt membre ale Consorţiului Universitaria): Universitatea de Vest din Timişoara, Universitatea „Babeş-Bolyai" din Cluj-Napoca, Universitatea din Bucureşti, Academia de Studii Economice din Bucureşti şi Universitatea Politehnica din Bucureşti. La nivel mondial, în acest top sunt prezente mai mult de 4000 de universităţi din 80 de ţări din lume.

Domeniul Fizică din cadrul UVT reconfirmă astfel rezultatele obţinute în perioada anterioară, când a fost poziţionat în zona galbenă a cercetării mondiale, prin lucrările ştiinţifice publicate în reviste internaţionale de impact.

„*Încercăm zi de zi să consolidăm comunitatea UVT, fiind convinşi că această instituţie este una specială, pe care fiecare dintre noi o avem în suflet. Performăm în toate domeniile, iar asta ne dă consistenţă. Multitudinea de domenii ne dă posibilitatea de a fi complementari, unele domenii dau forţă prin numărul de studenţi şi cererea pe piaţa muncii, altele ne oferă excelenţă în cercetare. Fizica este un domeniu ce dă valoare cercetării UVT prin calitatea cadrelor didactice, a cercetătorilor şi a studenţilor săi şi nu ne surprinde această excelentă performanţă*", spune Marilen Gabriel Pirtea, rectorul UVT.

Universităţile din România sunt vizibile în clasamentele realizate pentru domeniul **ştiinţele naturii**, subdomeniile ***matematică*** (Universitatea „Babeş-Bolyai" din Cluj-Napoca - top 201-300, Universitatea din Bucureşti - top 201-300 şi Universitatea Politehnica din Bucureşti – top 401-500) şi ***fizică*** (Universitatea de Vest din Timişoara – top 301-400 şi Universitatea Politehnica din Bucureşti – top 401-500) şi pentru domeniul **ştiinţe sociale**, subdomeniul ***economie*** (Academia de Studii Economice din Bucureşti – top 151-200).

ShanghaiRanking's Global Ranking of Academic Subjects 2017 clasifică universităţile din lume în cinci domenii principale: *ştiinţele naturii, inginerie, ştiinţele vieţii, ştiinţe medicale şi ştiinţe sociale*, acestora fiindu-le arondate 52 de subdomenii specifice.

Indicatorii de performanţă ai acestei clasificări se bazează pe performanţa academică în cercetarea ştiinţifică, pornind de la date disponibile la nivel internaţional din surse ca Web of Science şi InCites (ale Clarivate Analytics), studiul ShanghaiRanking's Academic Excellence, Journal Impact Factor, perioada de referinţă fiind 2011-2015 pentru fiecare subdomeniu evaluat: numărul de publicaţii ale unei instituţii; ponderea citărilor publicaţiilor unei instituţii; numărul de publicaţii care au fost găsite cu cel puţin două ţări diferite în adresele autorilor împărţite la numărul total de publicaţii; numărul de lucrări publicate în Top Journals şi numărul personalului unei instituţii care a câştigat un premiu semnificativ. Astfel aceşti indicatori de performanţă măsoară productivitatea în cercetarea ştiinţifică, calitatea cercetării, gradul de colaborare internaţională, cercetarea de bună calitate şi cele mai înalte recunoaşteri academice.

Academic Ranking of World Universities/ ARWU - cunoscut şi ca ranking-ul Shanghai al universităţilor este considerat cel mai vechi şi cel mai prestigios clasament internaţional al universităţilor prin prisma indicatorilor de excelenţă folosiţi în analiză.

Istoria ceaiului negru din Anhua

În China, ceaiurile se separă în funcţie de calitatea şi tehnologia de prelucrare, în şase tipuri: ceai verde, ceai galben, ceai întunecos, ceai alb, ceai woolong şi ceai negru (ceai roşu). Ceaiul negru din Anhua (tradus după chineză Anhua Heicha) face parte din ceaiul întunecos.

Cea mai veche înregistrare despre „ceaiul întunecos“ a apărut în istoria Chinei în 1524, în care acesta îşi are originea reală în Anhua din Hunan. Ceaiul a fost descoperit în timpul dinastiei Ming (1368 – 1644), iar de atunci se bucură de recunoaştere pe pieţele chineze şi internaţionale. Ceaiul negru din Anhua are patru caracteristici: o istorie lungă, cantitate, bună calitate şi diferite tipuri.

În dinastia Tang (618-907), ceaiul negru din Anhua a devenit un tribut pentru familiile regale şi Anhua era centrul pieţei de ceai din China în timpul celor 500 de ani ai dinastiilor Ming şi Qing, atunci când producţia de ceai întunecos reprezenta pentru 40% din ceaiul întunecos al întregii ţări, fiind printre cele cinci provincii producătoare de ceai întunecos.

Ceaiul negru din Anhua a ajuns, în 2010, în Pavilionul ONU de la Shanghai World Expo, o bună oportunitate pentru prezentarea acestuia în lume. În timpul expoziţiei, ceaiul întunecos de la mărcile „Baishaxi“ şi „Xiangyi“ a fost expus şi vândut în Pavilionul ONU.

Ceaiul negru din Anhua are un fundal cultural bogat în istoria ceaiului chinezesc, are trei Jian, trei Zhuan (trei feluri de ceai cărămidă) şi un Juan. Ceaiul trei Jian este numit şi Xiangjian, fiind de trei feluri - Tianjian, Gongjian şi Shengjian. Ceaiul trei Zhuan se referă la Fuzhuan (Fu Cărămidă), Heizhuan (Cărămidă Neagră) şi Huazhuan (Cărămidă din Floare). Ceaiul Juan este considerat, acum, ceaiul Qianliang din Anhua.

Procesarea ceaiului negru

Ceaiul întunecos este un fel de ceai cu procesarea cea mai complicată dintre cele şase tipuri de ceai chinezesc. Datorită istoriei sale lungi, s-a dezvoltat în mai multe produse de ceai, fiecare dintre acestea având calităţi şi metode diferite de procesare.

Cele mai importante metode de procesare a ceaiului întunecos Anhua sunt grămada fermentată şi uscarea la foc cu lemn de pin în timpul prelucrarii primare. Fără aceste două procese, acesta nu poate fi numit „ceaiul întunecos“. În prezent, metoda de prelucrare tradiţională este încă aplicată în producţia de ceai întunecos Anhua, care este complicată ca şi tehnologie. Procesarea unor produse de ceai este urmată din generaţie în generaţie, motiv pentru care este ţinută în secret, constituind un mare mister.

Prelucrarea ceaiului este metoda prin care frunzele de ceai sunt transformate în frunze uscate pentru ceai. De obicei, prelucrarea ceaiului presupune

adoptarea a diferite grade de oxidare a frunzelor, oprirea oxidării și uscarea frunzelor. Aroma specifică a acestor frunze uscate este dată de tipul plantei și de maniera în care sunt prelucrate frunzele.

Pentru prima oară, planta care oferă frunzele de ceai a fost folosită în scopuri medicinale. Tehnica folosită de către chinezi era de a procesa frunzele proaspăt culese cu ajutorul aburilor și, mai apoi, de a le usca pentru o conservare cât mai bună. Această metodă este cel mai probabil cea mai veche din istoria prelucrării ceaiului.

Oprirea oxidării frunzelor se face prin încălzirea lor treptată, ceea ce duce și la înlăturarea mirosurilor neplăcute. După aceea, frunzele sunt rulate pentru a înlătura și mai mult din seva frunzelor și a obține un gust și mai bun. Uscarea se face pentru a încheia procesul și se poate face prin uscarea la soare, în aer sau prin coacere. Cea mai frecventă este coacerea. Deși nu este mereu necesar, unele ceaiuri au nevoie de o fermentare secundară sau de coacere pentru a ajunge la adevăratul lor potențial

Beneficiile ceaiului negru pentru sănătate

Nu este la fel de benefic pentru sănătate precum ceaiul verde, dar este în topul celor mai sănătoase ceaiuri.

Îmbunătățește sistemul cardiovascular – flavonoidele, manganul și polifenolii prezenți în ceaiul negru mențin mușchii inimii sănătoși, îmbunătățesc fluxul sanguin, previn formarea cheagurilor de sânge, reduc riscul apariției bolilor cardiace și scad nivelul colesterolului LDL.

Previne cancerul – antioxidanții din ceaiul negru previn apariția mai multor tipuri de cancer: de stomac, colorectal, de sân, ovarian, pulmonar, de prostată și de vezică urinară, iar compusul TF-2 inhibă dezvoltarea celulelor canceroase în organism. De asemenea, reduce riscul apariției cancerului oral la fumători.

Elimină radicalilor liberi – antioxidanții ajută la eliminarea radicalilor liberi din organism și la menținerea tinereții.

Stimulează sistemul imunitar – taninul protejează organismul de boli precum răceala, gripa, dizenteria, hepatita, infecții și altele.

Menține sănătatea orală – catechinele reduc riscul apariției cancerului oral, taninul și polifenolii inhibă bacteriile care pot cauza apariția cariilor dentare, iar fluorul luptă cu respirația urât mirositoare și cu bacteriile dăunătoare din cavitatea bucală.

Stimulează sistemul nervos – cofeina ajută la stimularea memoriei și protejează împotriva bolii Parkinson.

Îmbunătățește digestia – taninul combate bolile intestinale și arsurile gastrice, este un bun antidiareic, iar polifenolii ajută la scăderea inflamației intestinale care provoacă sindromul de colon iritabil.

Întărește oasele – fitochimicalele ajută la întărirea oaselor și a țesutului conjunctiv.

Oferă energie – cafeina conținută de ceaiul negru este de o calitate mult mai bună decât cea conținută de cafea sau de băuturile de tip cola, aceasta stimulând pozitiv creierul. În plus, conține și teofilină, o substanță care stimulează inima, rinichii și sistemul respirator.

Ajută la slăbire – stimulează metabolismul și poate înlocui cu succes băuturile nesănătoase bogate în calorii.

Scade colesterolul – reduce colesterolul LDL și nivelul de trigliceride.

Este benefic pentru piele, deoarece conține vitaminele B2, C, E, mineralele zinc, potasiu, magneziu, dar și tanin și polifenoli.

Este benefic pentru păr, în special, datorită cafeinei și antioxidanților conținuți.

Acestea sunt principalele beneficii pe care le oferă consumul regulat de ceai negru organismului. Totuși, dacă este consumat în exces poate avea efecte negative precum probleme digestive, varice, aciditate, palpitații, insomnie și altele.

PUI SICHUAN

Ne trebuie:

6 linguri ulei măsline
3 ardei iuţi mici curăţaţi de seminţe şi mărunţiţi
3 morcovi tăiaţi cca 500-600 g de carne de pui dezosată
2 legături de ceapă verde
1 ardei tăiat fideluţă
6 căţei mari de usturoi
½ pahar apă
4-5 linguri de sos de soia
2 lgt de oţet balsamic
2 lgt de amidon
1 lgt de zahăr
Ies 4-5 portii.

Cum se face:

Se încinge uleiul şi se se pune puiul tăiat fâşii. Se căleşte cca 5-10 minute. Se scoate puiul din tigaie şi se menţine acoperit într-un castron.

Se pune ceapa la călit cca 2 minute (se mai adaugă o lingura de ulei dacă este nevoie) apoi se pune ardeiul şi morcovul.

Se mai lasă pe foc 2-3 minute amestecând continuu la foc iute.

Se pune şi puiul peste.

Se amestecă apa, sosul de soia, oţetul, amidonul şi zahărul şi se toarnă în tigaie; se amestecă până sosul se îngroaţă un pic. Imediat se adaugă şi usturoiul pisat după care se mai fierbe doar 1-2 minute.

Se serveşte cu orez sau tăiţei din orez/soia.

CINCI ORAŞE DIN CHINA RENUMITE PENTRU GASTRONOMIA LOR

China este renumita pentru gustul unic al bucatariei sale, insa gastronomia acestei tari reuneste mai multe stiluri culinare. Aceste stiluri sunt caracteristice principalelor orase ale Chinei, si au la baza retete identice care in timp au evoluat diferit capatand cu totul si cu totul alte arome. Citeste mai departe si afla care sunt 5 dintre orasele chinezesti care sunt vestite pretutindeni pentru mancare lor delicioasa, mancare ce reuneste cele mai inedite si originale arome.

1. Hong Kong

Localizare: Sud-Estul Chinei

Stilul culinar: Bucataria Cantoneza, Bucataria Hong Kong si Bucataria Internationala

Mancarea cantoneza este apreciata in toata lumea si are gustul cel mai apropiat de mancarea chinezeasca takeaway. Este cea mai dulce dintre toate stilurile culinare chinezesti, si in acelasi timp cea mai similara aromelor europene. Hong Kong ofera acest stil, impreuna cu fructe de mare foarte bune si coltunati savurosi.

2. Beijing

Localizare: Nordul Chinei

Stilul culinar: Bucataria Jing, Bucataria Nordica si Bucataria Mongoleza

Rata Peking sau rata fripta este un preparat chinezesc clasic si foarte delicios. Cea mai gustoasa varianta a ei este cea preparata urmand stilul culinar din Beijing, locul sau de origine ca si mancare imperiala. Aici, rata se serveste intr-un mod foarte festiv si extravagant, fiind considerata o adevarata specialitate. Bucataria specifica Beijingului poarte denumirea de „Bucatarie Jing”.

In nordul Chinei, graul este baza pentru mancaruri, fiind mai important chiar si decat orezul. De aceea, aici se mananca multe preparate care contin faina de grau: clatite, taitei, chifle la abur si coltunasi. Multe mancaruri se gatesc inabusite.

3. Chengdu

Localizare: Centrul Chinei, Provincia Sichuan

Stilul culinar: Bucataria Chuan

Chengdu este capitala provinciei Sichuan, locul de unde provine unul dintre cele mai condimentate si populare stiluri culinare. Mancarea chinezeasca Sichuan ar trebui brevetata. Chiar si in cantitati foarte mici este mult prea condimentata pentru majoritatea oamenilor, dar daca adori ardeii iuti atunci este raiul pe pamant. Preparatele clasice care se mananca aici sunt mancaruri calde sichuan, puiul kungpao si tofu mapo.

4.Turpan

Localizare: Nord-Vestul Chinei, Regiunea Autonoma Xinjiang

Stilul culinar: Bucataria Musulmana, Bucataria Xinjiang

Oriunde in Nord-Vestul musulman al Chinei ar fi un loc grozav pentru a manca miel la rotisor sau taitei intinsi cu mana, din moment ce isi au originea aici. De asemenea, „painea turtita” din acest oras este cunoscuta sub numele de nang si este foarte gustoasa.

5.Xiamen

Localizare: Sud-Estul Chinei, Provincia Fujian

Stilul Culinar: Bucataria Min (Fujian)

Este renumit pentru modul delicios in care se prepara fructele de mare, dar si pentru mancarurile sale cu gust autentic dulce acrisor. Stilul culinar Fujian, dezvoltat in provincia Fujian, este apreciat si pentru condimentele si supele sale inedite.

Ce ne aduce Anul Câinelui de Pământ

Maimuța, Cocoșul și Câinele erau într-o altă țară, ajutând un zeu să învingă spiritele rele, dar pentru că au ajuns în același timp, Împăratul de Jad i-a trecut în ordinea în care l-au întâlnit pe zeul cel străin. Astfel, câinele a devenit al unsprezecelea animal zodiacal.

Câinele este, în același timp, asociat cu ramura pământ și îi corespund orele 19 – 21. În termeni yin și yang, principiul feminin – principiul mascuin, câinele este yang, adică un principiu masculin.

În China modernă, este asociatîn termeni populari cu câinii Wàng Cái, ceea ce semnifică bogăție prosperă și provine din sunetele lătratului acestora.

Cinstiți și loiali, câinii sunt cei mai adevărați prieteni și cei mai de încredere parteneri. Anii Câinelui au mai fost: 1934, 1946, 1958, 1970, 1982, 1994, 2006, 2018.

Împreună cu Stema Celestă există un ciclu calendaristic de 60 de ani. Deși este asociat cu pământul, zodiacul, implicit semnele animale, parcurge și cele cinci elemente ale naturii.

Personalitate și caracteristici

Caracteristica cea mai definitorie a unui câine este loialitatea. Ei nu își vor abandona niciodată prietenii, familia sau munca. Sinceri, oneşti și drepți, sunt populari în cercurile sociale.

Toată lumea are nevoie de un prieten câine pentru a se sfătui și ajuta. Sunt, de asemenea, buni pentru a-i ajuta pe alții să-și descopere și să-și repare obiceiurile proaste.

În ciuda modului în care acționează, ei se îngrijorează pentru orice, dar cu toate acestea, nu vor lăsa acest lucru să-i oprească. Odată ce au decis asupra a ceva, nimeni și nimic nu-i poate întoarce din lor.

Câinele de Metal – 1910, 1970. Acești câini sunt tradiționali și atrăgători, au o înaltă considerație față de sine și nu le place să primească ajutor.

Dar le place să-i ajute pe alții, deși uneori provoacă probleme pentru ei înșiși. Dacă vor prelua poziția cuiva vor deschide o cale clară către succes.

Câinele de Apă – 1922, 1982. Acești câini sunt cei care planifică lucrurile și calculează urmările. Ei se concentrează pe construirea unei baze solide pentru viitorul lor.

Dar, când se confruntă cu dificultăți, pot deveni foarte pesimiști. Muncesc din greu, dar ar trebui să își propună obiective mai mari pentru a-și folosi întregul potențial.

Câinele de Lemn – 1934, 1994. Acești câini sunt de încredere și politicoși. Dacă li se dă ajutor, vor face tot ce pot pentru a răsplăti bunătatea.

Ei aderă puternic la morala și la etica lor. Alții pot fi greu de înțeles. Fac bine în locuri de muncă care necesită răbdare și vor continua să lupte până când vor reuși.

Cîinele de Foc – 1946, 2006. Acesti câini sunt vânători de vise. În general, au vise mai mici, ușor de îndeplinit, ceea ce își și motivează să continue.

Atunci când prietenii au probleme, vor da sfaturi, dar nu vor sări imediat să îi ajute. Fiecare pas trebuie gândit cu atenție înainte de a acționa.

Câinele de Pământ – 1958, 2018. Acești câini sunt încăpățânați și nu renunță niciodată. Nu sunt foarte conectați cu lumea și societatea. Deși sunt încăpățânați, ei respectă perspectivele atora. Sunt convinși că atâta timp cât muncesc din greu, vor reuși.

Bărbații născuți în anii Câine sunt simpli și autentici, plini de energice, deși sunt mai pesimiști decât ceilalți. Sunt foarte apreciați, întotdeauna gata să-i corecteze pe alții și să-și apere poziția.

Nu înseamnă că vor să se impună, nu, simt doar că este necesar să-i ajute pe alții să-și dea seama de greșelile lor.

Se îngrijesc permanent de familia lor. Încăpățânarea lor pălește în fața celor dragi. Lucrează pentru a înțelege și a compromite ce este greșit, ceea ce duce, în timp, la o viață armonioasă de familie.

SUMAR

LA MULŢI ANI, CHINA 1
ROMÂNIA–CHINA
Discursul E.S. Domnul XU Feihong,
Ambasadorul R.P. Chineze în România,
cu ocazia Recepţiei Prieteniei din 2 decembrie 2017
de Adrian Daniel Lupeanu 2
CHINA de la A la Z
Anul Nou chinezesc 2018
de Dr. economist, ambasador Florea DUMITRESCU,
Preşedinte ARC şi
Prof. univ. dr. sinolog Ileana (Yang Ling) HOGEA-VELIŞCU
Consiliul Director ARC 4
EDITORIAL
de Prof. univ dr. Ilie Cristescu – Preşedinte al Asociaţiei de
Prietenie pentru Schimburi Economice şi Culturale cu
Republica Populară Chineză 5
CHINA–ROMÂNIA
Cultura Cucuteni, Cultura Yangshao – întâmplare
sau destin comun?
Ambasador Constantin Lupeanu
Directorul Institutului Cultural Român, Beijing, China 6
Tristeţea Focului
de Adrian Daniel Lupeanu 7
CHINA de la A la Z
De la De Gaulle citire… de Ion Andreiţă 8
CULTURALE
ADRIAN PĂUNESCU ŞI ILIE CRISTESCU
de Academician Victor Crăciun 10
CHINA de la A la Z
Imagini Remember 2017 13
CULTURALE
JIDI MAJIA: În memoria lui Eminescu 14
CHINA–ROMÂNIA
Vinurile moldovenești au impresionat
la Interwine Guangzhou 15
CHINA de la A la Z
Pictura în dinastia Song (960-1279)
de Camelia Pantazi Tudor 16
TURISM
CĂLĂTORII DE NEUITAT ÎN BANAT
de Prof.univ.dr. Gheorghe Popovici
Universitatea „Eftimie Murgu” din Reşiţa 18
Vizitarea monumentelor şi explorarea secretelor
Text reprodus din cartea Ciocarlia
a distinsei Doamne Jin Wenmin 20
CHINA–ROMÂNIA
Mărturisire 24
ACTUALITATE
UVT, în celebrul top Shanghai pe domenii, prin Fizică,
pe poziția 301-400 27
CHINA de la A la Z
Istoria ceaiului negru din Anhua 28
Pui SICHUAN 30
Cinci oraşe din China renumite pentru gastronomia lor 31
Ce ne aduce Anul Câinelui de Pământ 32

Revistă editată de
Asociaţia Română de Prietenie cu R. P. Chineză
şi de
Asociaţia de Prietenie pentru Schimburi Economice
şi Culturale cu R. P. Chineză

Deceniul 7

Revista apare trimestrial

Mulţumim colaboratorilor
Radio China Internaţional

Trebuie să ştii să perseverezi pentru a ajunge la echilibru. Trebuie să fii echilibrat pentru a avea posibilitatea să examinezi cu calm şi limpezime. Trebuie să examinezi cu calm şi vedere clară pentru a ajunge la linişte, la încredere. Trebuie să fi obţinut liniştirea, încrederea, pentru a putea discerne esenţialul lucrurilor. Când se discerne esenţialul lucrurilor, se poate atinge scopul.

Confucius

ISSN: 2069 – 6272